

0

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΤΟΥ Κ. Κ. ΚΥΠΡΟΥ

ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ» ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ
ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ
ΜΑΣ.

ΜΑΡΤΗΣ 1977

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΤΟΥ Κ.Κ. ΚΥΠΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος για την έκτύπωση
Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

Διεύθυνσης Βυζαντίου, 6Β – ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΤΗΛ. 46308

ΛΕΜΕΣΟΣ ΤΗΛ. 54277

ΤΙΜΗ 250 ΜΙΛς

Σ' αυτό το τεύχος δημοσιεύονται:

Σελίς

- Διχοτόμηση ένας άμεσος κίνδυνος 3
- Οί νέες φορολογίες ένα καινούργιο χτύπημα στο βιοτικό επίπεδο του Λαού μας 4
(Τὰ δυὸ αὐτὰ κείμενα κυκλοφόρησαν πλατεία σὲ φυλλάδιο τοῦ ΚΚΚ)
- Οί τελευταίες πολιτικές ἐξελίξεις στήν Κύπρο σὲ σχέση μὲ τὴν διεθνή πραγματικότητα 5—16
- Οί καινούργιες φορολογίες ἄλλος ένας συντελεστής τῆς γενικῆς αὔξεσης τῶν τιμῶν σὲ βάρος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ μας 17—21
- Τὰ κόμματα μπροστὰ στίς τελευταίες πολιτικές ἐξελίξεις 22—24
- Ἡ ἐκκλησία τῆς Κύπρου μπροστὰ στοῦ δράμα τοῦ λαοῦ μας 25—27
- Ἀνάλυση τῶν δηλώσεων Μακάριου — Ντεχτάς — Βάλντχαϊμ 28—30
- Ἡ ἀντίδραση τῶν Κυπρίων φοιτητῶν στοῦ ἐξωτερικό γιά τίς τελευταίες πολιτικές ἐξελίξεις στόν τόπο μας 31—38

ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ ΕΝΑΣ ΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Σήμερα θρυσκόμαστε μπροστά σ' ένα άμεσο και σοβαρό κίνδυνο. Απειλούμαστε όλοι, Έλληνες και Τούρκοι, με τή διχοτόμηση του νησιού μας.

Στή λύση αυτή μας οδηγᾶ ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη του τόπου, με τήν συμβιβαστική της πορεία. Ἡ δικαιοτυική Ὅμοσπονδία, πού συζητᾶ, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά διαμελισμός του τόπου μας.

Τή λύση αυτή μαγειρεύουν οἱ ἡμπεριαλιστές ὅλου του κόσμου. Ἀμερικάνοι, Ρῶσοι, Εὐρωπαῖοι, πασχίζουν με ὅλα τὰ μέσα νά ἐπισημοποιήσουν και νομιμοποιήσουν αὐτό τὸν διαμελισμό. Πασχίζουν νά πετύχουν τήν διχοτόμηση γιὰ νά ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντά τους στόν χῶρο μας.

Ὅλοι μιλοῦν γιὰ δύο χωριστές κοινότητες, με χωριστά δικαιώματα πού πρέπει νά ἔχουν τήν λύση τους. Ὅλοι μιλοῦν γιὰ ἐνιαία, ἀνεξάρτητη Κύπρο. Κανένας ὅμως δέν μιλά γιὰ εἰσβολή και κατάχτηση, γιὰ ἀφανισμό και γενοχτορία. Κανένας δέν καταδικάζει αὐτή τήν εἰσβολή και κατάχτηση. Κανένας δέν καταδικάζει τήν Τουρκία σάν εἰσβολέα. Παρασιωποῦν ὅλοι, πῶς πίσω ἀπ' τήν κεφαλαιοκρατική τουρκοκυπριακή μερίδα θρυσκονται τὰ Τούρκικα στρατεύματα, σάν ἀπειλή γιὰ τὸν λαό και τὸν τόπο, κι ὅτι εἶναι «τὸ δίκιο» αὐτῶν τῶν στρατευμάτων, πού θά ἐπιβληθεῖ. Παρασιωποῦν ὅλοι, πῶς τόσο στήν Ἑλληνική ὅσο και τήν Τουρκική κοινότητα, θρυσκεται ἐπικεφαλῆς ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη. Κι εἶναι αὐτῆς τῆς τάξης, πού θά ἐξυπηρετηθοῦν τὰ συμφέροντα με τή διχοτόμηση, ὄχι του Κυπριακοῦ λαοῦ, Ἑλλήνων και Τούρκων.

Ἀμερικάνοι, Ρῶσοι και Εὐρωπαῖοι ἡμπεριαλιστές, πραγματοποιοῦν σήμερα συμβιβασμούς στό χῶρο μας, γιὰ νά πάρει ὁ καθένας τὸ δικό του μερτικό και νά δάλουν τὸ ποδᾶρι τους στό νησί μας, με τή μέθοδο τῆς παρουσίας τους σάν ἐγγυητές.

Ἡ λύση πού μαγειρεύεται εἶναι ἡ διχοτόμηση. Ἡ διχοτόμηση συμφέρεει σέ ὅλους τους ἐχθρούς του τόπου. Οἱ συνομιλίες τῆς Βιέννης θά ἀνοίξουν αὐτόν τὸν δρόμο γιὰ τήν ἐπιβολή αὐτῆς τῆς λύσης.

Ὁ τόπος μας ἀπειλεῖται. Ὁ κίνδυνος εἶναι ἄμεσος. Ὁ Κυπριακός λαός, Ἑλληνες και Τούρκοι, πρέπει νά συνειδητοποιήσει αὐτόν τὸν κίνδυνο. Πρέπει νά συνειδητοποιήσει πού τὸν οδηγοῦν οἱ ἐχθροί του.

Νά μὴν τους δώσουμε καμιά ἐμπιστοσύνη. Ποτέ νά μὴν ὑπογράψουμε οἱ ἴδιοι τήν θανατική μας καταδίκη. Νά ὑψώσουμε, σάν μιὰ ἐνιαία, ἀτσαλένια δύναμη τήν φωνή και τήν γροθιά μας. Ποτέ νά μὴν δεχτοῦμε τὸ ξεπούλημα του τόπου μας, τήν ἐξόντωση του λαοῦ μας. Νά ἀγωνιστοῦμε γιὰ νά ἀνακόψουμε τὸ κακό. Νά ἀγωνιστοῦμε γιὰ μιὰ Κύπρο Λεύτερη, χωρίς ξένες βάσεις και στρατεύματα, χωρίς κατασκοπευτικούς σταθμούς και ραντάρ. Γιὰ μιὰ Κύπρο πραγματικά ἀνεξάρτητη και αὐτοτελῆ, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε ξένη ἐπιρροή και ἐξάρτηση.

- ΝΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ.
- ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΚΟΨΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΚΟ.
- ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΜΝΟΥΜΕΝ ΑΓΩΝΕΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, ΟΧΙ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ.
- ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΟΧΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ.
- ΟΧΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΒΙΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Τρία, σχεδόν, χρόνια ο λαός μας πληρώνει ακριβά με τον κόπο και τον ιδρώτα του, για το ξεπέραςμα της οικονομικής κρίσης. Αντίθετα οι κεφαλαιοκράτες δίνουν μονάχα ψίχουλα κι ως βοηθήθηκαν γενναιόδωρα με κάθε τρόπο, για να ξαναστήσουν τις επιχειρήσεις και τις βιομηχανίες τους. Το εκκλησιαστικό κεφάλαιο, διατηρώντας ακόμα τα θεσμικά του προνόμια και απαλλαγμένο από κάθε φορολογία δεν έδωσε, μέχρι σήμερα, τίποτε για την ανακούφιση του λαού μας.

Παρ' όλα αυτά η άρχουσα τάξη του τόπου επιμένει να στριμώχνει ακόμα περισσότερο τον λαό μας. Έτσι με μιὰ σειρά αντιλαϊκούς νόμους προκαλεί καινούργιες αυξήσεις πάνω στις τιμές βασικών για τον λαό μας ειδών και δηλώνει αδιάφορα, πώς στόχος της είναι να συγκεντρώνονται κάθε χρόνο 6 εκατομμύρια λίρες, για να καλυφθεί το έλλειμμα που προκάλεσε ο τερματισμός της προσφυγικής επιβάρυνσης. Με λίγα λόγια είναι σαν να μ'ας λένε, πώς σταμάτησαν να μ'ας παίρνουν από τή μιὰ τζέπη και μ'ας τὰ παίρνουν από τήν άλλη.

Ποιοι όμως θα πληρώσουν για τήν συγκέντρωση του τεράστιου αυτού ποσού; Ασφαλώς όχι οι κεφαλαιοκράτες, μά οι φτωχοί μεροκαματιάρηδες, οι εργαζόμενοι, οι πρόσφυγες κι οι αγρότες. Τι άλλο είναι αυτό παρά μιὰ καινούργια πληγή για τον λαό μας, τή στιγμή που το μεροκάματο μένει κουτσουρεμένο και ακολουθά τήν κατηφόρα και ποτέ τήν αύξηση;

Στή Βουλή υπάρχουν και άλλα νομοσχέδια, που σίγουρα θα έγκριθούν όπως και τὰ προηγούμενα και τὰ όποια θα χειροτερέψουν ακόμα περισσότερο τή θέση των εργαζομένων.

Τεράστια είναι ή εϋθύνη των Κομμάτων και των συνδικαλιστικών μας οργανώσεων, γι' αυτή τήν αδικία. Αυτό γιατί είναι τὰ κόμματα, που συμμετέχουν στη Βουλή, που ψήφισαν αυτούς τους νόμους.

Όλα αυτά αποδείχνουν, περίτρανα, πώς ή Κυβέρνηση και ή Βουλή εφαρμόζουν στον τόπο μας μονάχα τὸ «δίκαιο» τής κεφαλαιοκρατίας. Αντίθετα παραμένουν άπαθείς μπροστά στη σκληρή δοκιμασία του λαού μας και έγνωυν να στηρίζουν τήν ανάκαμψη του πλούτου τής κεφαλαιοκρατίας, ακριβώς, πάνω στο μόχτο και τον ιδρώτα του λαού μας.

Τεράστια είναι ή απογοήτευση κι ή αγανάκτηση του λαού μας. Πρέπει όμως όλα αυτά τὰ αισθήματά του, να γίνουν πράξη και οργανωμένη πάλη, άγωνας για τή διεκδίκηση του δικίου. Ένας μαχητικός, ένας οργανωμένος λαός μπορεί να πετύχει πολλά. Αντίθετα ένας λαός που δέχεται μοιρολατρικά τήν αδικία και τήν εκμετάλλευση καταστρέφεται.

Τὸ Κ.Κ. Κύπρου καταδικάζει άνεπιφύλαχτα τις καινούργιες αυτές αυξήσεις των τιμών. Φτάνει πιά ή αφαίμαξη του λαού μας. Φτάνει πιά ή παράφορη αδικία και εκμετάλλευση. Να πληρώσουν και οι κεφαλαιοκράτες. Ήδη έχουν γίνει ξανά πανίσχυροι οικονομικά.

- ΜΗΝ ΑΝΕΧΤΕΙΤΕ ΑΛΛΟ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.
- ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΣΑΣ ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΝ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Κ. Κ. Κ.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ύστερα από τὸ ναυάγιο τῶν ἐνδοκυπριακῶν συνομιλιῶν στὴν Βιέννη, τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα πέρασε μιὰ περίοδο, πού τὴν χαρακτήριζε ἡ ἀδυναμία ἐξεύρεσης προσέγγισης ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς, ἐξ αἰτίας τῶν διαφορῶν, πού εἶχαν στὰ οὐσιαστικώτερα σημεῖα (ἔδαφικό, ἐπιστροφή τῶν προσφύγων, ἐλεύθερη διακίνηση, δικαίωμα ιδιοκτησίας, ἐξουσίες τῆς Κεντρικῆς Κυβέρνησης κλπ.). Ὅλοι μιλοῦσαν γιὰ ἀποτελεμάτωση, γιὰ ἀδιέξοδο. Ἡ Τουρκοκυπριακὴ πλευρὰ φαινόταν ἀδιάλλαχτη σ' ὅλα τὰ σημεῖα, ἐνῶ ἡ Ἑλληνοκυπριακὴ πλευρὰ ἀντιπαράθετε στὴν ἀδιαλλαξία τὸν «μακροχρόνιο ἀγῶνα» σταθεροποιώντας τὴν θέση τῆς μὲ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Κληρίδη ἀπὸ τὴ θέση τοῦ διαπραγματευτῆ καὶ μὲ τὶς Βουλευτικὲς ἐκλογές.

Σήμερα, ἐντελῶς ξαφνικά, ἀρχίζει ἡ ἀντίστροφη μέτρηση. Εἶναι παντοῦ διάχυτη ἡ ἐντύπωση, πὼς οἱ δυὸ πλευρὲς δείχνουν, τώρα, «καλὴ διάθεση» γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος. Αὐτὴ ἡ στροφή ἐπισφραγίστηκε μὲ τὸν πιδ ἐπίσημο τρόπο, μὲ τὶς δυὸ πρόσφατες συναντήσεις Μακάριου — Ντεχτάς.

Εἶναι ὀλοφάνερο, πὼς οἱ τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις στὸ τόπο μας καὶ αὐτές, πού θ' ἀκολουθήσουν σύντομα, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς νέας ἐξόρμησης τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ, πού μὲ τὴ μάσκα τῆς γελαστῆς, ἠθικῆς, δίκαιης καὶ δημοτικῆς Ἀμερικῆς προσπαθεῖ νὰ ξεγελάσει τοὺς λαοὺς.

Γιὰ νὰ κατανοηθεῖ σωστὰ αὐτὴ ἡ τροπὴ τῶν πραγμάτων, γιὰ νὰ ἐχτιμηθεῖ ἡ ἐξέλιξη αὐτῆς τῆς τροπῆς καὶ νὰ δοῦμε πού ὀδηγοῦμαστε, ὀφείλουμε νὰ ἐξετάσουμε τὸν χαραχτήρα καὶ τοὺς ἀν-

τικειμενικοὺς στόχους τῆς νέας ἐξόρμησης τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὴ ἡ καινούργια τροπὴ τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, ἀκολούθησε τὴν ἀλλαγὴ, πού πραγματοποιήθηκε στὶς Ε.Π.Α., μὲ τὴν νίκη τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος.

Ἡ ἐγκαθίδρυση τοῦ Κάρτερ, ὡς πρᾶξι τοῦ Ε.Π.Α., προετοιμάστηκε μὲ ἐντυπωσιακὸ τρόπο, ὡς μιὰ στροφή τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς, γιὰ μιὰ πολιτικὴ ἠθικῆς καὶ δικαίου, στὴν ὁποία οἱ «πολίτες» καὶ οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου νὰ στηρίζουν βέβαιες ἐλπίδες γιὰ δίκαιη λύση τῶν προβλημάτων τους. Ἐτσι ἀνακοινώθηκαν ἀποφάσεις πάνω σὲ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ προβλήματα γιὰ νὰ τονιστεῖ αὐτὴ ἡ στροφή. Στὸ ἐσωτερικὸ ἀμνηστεύθηκαν οἱ κατάδικοι καὶ οἱ λιποτάχτες τοῦ Βιετναμικοῦ πολέμου, ἀναγγέθηκαν προγράμματα δραστηριοποίησης τῆς οἰκονομίας καὶ γιὰ τὴ λύση τοῦ ἀνεργειακοῦ προβλήματος, τονίστηκε πρόθεση τῆς Κυβέρνησης νὰ χτυπήσει τὰ παράνομα κέρδη τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, πού προέρχονται ἀπὸ τὶς δωροδοκίες καὶ ἀπὸ ἄλλες ἀνήθικες καὶ βρώμικες ἐνέργειες. Διορίστηκε, γιὰ πρώτη φορά, μαῦρος ἀντιπρόσωπος στὰ Ἐνωμένα Ἔθνη. Ἀναγνωρίστηκε ἡ ἀνάγκη νὰ μποῦν κάτω ἀπὸ αὐστηρὸ ἔλεγχο οἱ δραστηριότητες τῆς ΣΙΑ στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ.

Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ ὀργανώθηκε μιὰ πλατεῖα ἐκστρατεία ἀπὸ ἀντιπροσωπεῖες, πού

κάλυφαν όλους τους χώρους όπου παρουσιάζονται σοβαρά και κρίσιμα προβλήματα. Ο Μαντέλ, επικεφαλής αντιπροσωπείας ειδικών, επισκέφτηκε άμεσα την Ευρώπη, την Ιαπωνία και τον Καναδά, καλύπτοντας έτσι τα κυριότερα κέντρα ανταγωνισμού στον καπιταλιστικό κόσμο. Ο Βάλντχαϊμ άνοιξε τον δρόμο για την κάθοδο του Σάυρους Βάνς στη Μέση Ανατολή. Ο μαύρος αντιπρόσωπος περιοδεύει στην κοχλάζουσα Μαύρη Αφρική, για να μεταφέρει την «επιθυμία» της «Δημοκρατικής Αμερικής» για τη μεταβίβαση της εξουσίας στη μαύρη πλειοψηφία και το ξεπέραςμα των φυλετικών διαφορών. Ο Κλίφφορντ, συνεχίζοντας την εκστρατεία του Μαντέλ, ήλθε και πάλι στην Ευρώπη, με ειδική αποστολή για τη λύση των Ελληνοτουρκικών διαφορών και τη λύση του Κυπριακού. Τέλος ο ίδιος ο Κάρτερ συναντιέται με διάφορους προέδρους και πρωθυπουργούς.

Έτσι θρυσκόμαστε, σήμερα, μπροστά σε μιὰ πλήρη και άμεση κινητοποίηση όλων των πολιτικών δυνάμεων του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, με παντιέρα το χαμόγελο και την ήθική. Με όλα αυτά ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός προσπαθεί να παρουσιάσει μιὰ αλλαγή.

ΠΟΙΟΣ Ο ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Όλοι ξέρουμε, και οι ίδιοι οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές δεν το άρνούνται, ότι θεωρούν και θέλουν τη χώρα τους, σαν την πρώτη υπερδύναμη. Έτσι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός επιμένει να καθιερώνει τον έαυτό του, σαν προστάτη και υπερασπιστή των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των λαών.

Αυτό σημαίνει, πως η επέμβαση στις έσωτε-
ρικές υποθέσεις των άλλων χωρών θα εξακολουθήσει και θα ενταθ-
σει σαν βασική αρχή της πολιτικής της νέας κυβέρνησης. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός, ότι για πρώτη φορά πρόεδρος των

Ε Π Α άπευθύνηκε στους «πολίτες» του κόσμου, πράγμα που φανερώνει συμπεριφορά ύπερπροέδρου των λαών του κόσμου.

Μέσα σ' αυτό το πνεύμα φυλάσσεται και δυναμώνει η τάση και η πραχτική της παγκόσμιας εξάρτησης και κυριαρχίας πάνω στους λαούς.

Απ' όλες τις δηλώσεις και την πραχτική της πρώτης εξόρμησης του νέου ήγετικού μηχανισμού του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, φαίνεται καθαρά, ότι ο χαρακτήρας της αλλαγής, που επιδιώκεται είναι η άμβλυνση της ταχτικής της άνοιχτης βίας και η έγκραθίδρωση κατά το δυνατό της εξαπάτησης των λαών με την καμουφλαρισμένη ταχτική της ειρηνικής λύσης των προβλημάτων. Είναι ολοφάνερο, ότι στην ουσία η γραμμή του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού παραμένει η ίδια.

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ο στρατηγικός στόχος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, σήμερα, είναι να άπαγκιστρωθεί από την κατρακύλα στην οποία τραβά η ίδια του η φύση.

Ο μονοπωλιακός καπιταλισμός, βίαιος στη φύση του, άμεσα μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, έφάρμοσε τον οικονομικό εκδιασμό και την άνοιχτη βία στην έσωτερική και έξωτερική του πολιτική, με στόχο να κρατήσει και να αναπτύξει την εξάρτηση των καπιταλιστικών χωρών και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, να έμποδίσει την ανάπτυξη της σοσιαλιστικής οικονομίας και να την οδηγήσει στην χρεοκοπία, για να μείνει μόνος κυρίαρχος του κόσμου.

Έτσι άμεσα μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, με το σχέδιο δανεισμού και εκμίσθωσης με το δόγμα Τρούμαν και το σχέδιο Μάρσαλ, στραγγάλισε την ανεξαρτησία και την αυτοτέλεια των λαών, άνάτρεπε την κυριαρχία των παλιών άποικιακών δυνάμεων σε όλόκλη-

ρες περιοχές (Ν. Α. Ευρώπη: Ελλάδα, Τουρκία, Νότια Αμερική, Ασία, Μέση Ανατολή κ.ά.), ἐφάρμοσε ἓνα τρομερό οἰκονομικό καὶ πολιτικοστρατιωτικό ἀποκλεισμό στή Σοβιετική Ἐνωση καὶ στό σοσιαλιστικό μπλόκ, μὲ τὸν ψυχρὸ πόλεμο καὶ τὸ «σιδηρὸν παραπέτασμα», καὶ ἰαργότερα στή νεαρή Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας.

Ἀκόμα, σὰν διεθνῆς χωροφύλακας, ἀνάλαβε τὸ χτύπημα τῶν λαϊκῶν ἀπελευθερωτικῶν καὶ ἐπαναστατικῶν κινήματων (Ἑλλάδα, Κορέα, Βιετνάμ, Ἰνδονησία, Κούβα, Περσία, Αἴγυπτος, Κύπρος, Ἀφρική, Δυτικὴ Ευρώπη). Μιὰ πολιτικὴ ἐκδίασμοῦ, βίας, ἀθαιρεσίας ἐπεμβατισμοῦ γιὰ 30 ὀλόκληρα χρόνια, ὅχι μόνο δὲν κατάφερε νὰ πραγματοποιήσει τοὺς στόχους του, μὰ ἔφερε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα.

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἀντρωθήκαμε δυο τεράστιες ἀνταγωνιστικὲς οἰκονομίες: ἡ ἱμπεριαλιστικὴ Ευρώπη μὲ τὴν ΕΟΚ καὶ ἡ σοσιαλἱμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη μὲ τὴν ΚΟΜΕΚΟΝ. Πέρα ἀπ' αὐτὲς ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας, ἡ Κορέα καὶ οἱ χώρες τῆς Ἰνδοκίνας ἀποτελοῦν σήμερα μιὰ ἀνεξάρτητη καὶ αὐτοτελεῖ οἰκονομία, πού ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀνταγωνιστικὲς στὸν ἱμπεριαλισμό, ἐντούτοις ἐστέρησαν ἀπ' αὐτὸν μιὰ ἀπὸ τίς σημαντικώτερες ἀγορὲς καὶ πηγὲς πρώτων ὑλῶν. Αὐτὸ τὸ γεγονός ἀνάτρεψε τὴν οἰκονομικὴ κυριαρχία τῶν ἀμερικάνικων μονοπωλίων, μειώνοντας τὸ μερτικό τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ στήν παγκόσμια ἀγορά, ἀπὸ 53% πού ἦταν στήν πρώτη μεταπολεμικὴ δεκαετία σὲ 30% στήν πενταετία 1970—75.

Στὸ ἴδιο διάστημα τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, μέσα στή φωτιά τῆς ἀντιἱμπεριαλιστικῆς πάλης ἀντρώθηκαν, κατάφεραν βαριά χτυπήματα καὶ κουρέλιασαν τίς δυνάμεις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, σὰν διεθνοῦς χωροφύλακα, ὑποχρεώνοντας τον σὲ μιὰ σειρά ἤττες (Κορέα, Βιετνάμ, Λάος, Καμποτία, Κούβα, Μοζαμβίκη, Ἀγκόλα κλπ.).

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐκδίασμοῦ, τῆς βίας καὶ τῆς ἐξάρτησης εἶχε ἀκόμα σὰν ἀ-

ποτέλεσμα τὴν ἀντίδραση τῶν ἴδιων τῶν ὑποταχτικῶν τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ σὲ μιὰ σειρά καπιταλιστικὰ «ἀναπτυσσόμενες» χώρες ἐνάντια στήν μονοπωλιακὴ ἐκμετάλλευση τῶν πρώτων ὑλῶν, στήν ἐξαγωγή τῆς κρίσης καὶ τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ προκάλεσε τὴ συνένωσή τους στὸν ἀγώνα γιὰ περισσότερο μερτικό στό κέρδος (ΟΠΕΚ).

Ἡ πολιτικὴ αὐτή, ἀκόμα, ξεσκέπασε καὶ ἀπομόνωσε τίς ξενόδουλες κεφαλαιοκρατικὲς τάξεις καὶ κυβερνήσεις ἀπὸ τίς μάζες, σὰν ὄργανα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, σὲ τρόπο, πού τὰ μικροαστικὰ καὶ μεσαία στρώματα νὰ πλησιάζουν τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, νὰ δέχονται τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, σὰν τὴν μόνη συνεπῆ ἀπελευθερωτικὴ δύναμη, σὲ ἐπικίνδυνο βαθμό. Ἦδη κάτω ἀπὸ τὸ βάρος αὐτῆς τῆς πραγματικότητας μιὰ σειρά διχτατορίες, πού ἔστησε ἢ στήριξε ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός κατάρρευσαν. (Ἑλλάδα, Κούβα, Πορτογαλία, Ἰσπανία κλπ.).

Σὰν γενικὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ἦταν ἡ κατάρρευση τοῦ μύθου τῆς ἀμερικάνικης δημοκρατίας καὶ τοῦ ἐλεύθερου κόσμου. Τὸ ἀντιἱμπεριαλιστικὸ ἀντιἀμερικάνικο αἶσθημα πλάτυνε καὶ ἔγινε καθολικὸ λαϊκὸ αἶσθημα. Τὸ ΝΑΤΟ, σὰν ἡ ἰσχυρότερη στρατιωτικὴ ὀργάνωση καὶ τὸ ρόπαλο τῶν ἀμερικανῶν στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο, κλονίστηκε συνθέμελα.

Ὅλα αὐτὰ συγκροτοῦν μιὰ πραγματικότητα μὲ κύριο χαρακτηριστικὸ πὸ ἂ ν τ ι α μ ε ρ ι κ α ν ι σ μ ὸ τ ὠ ν μ α ζ ὶ ν, πραγματικότητα πού μέσα ἀπὸ τίς συνεχεῖς ἀποτυχίες τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ, ἀπὸ τὴ μιὰ δυνάμει τὴ θέση τῆς ἄλλης ἀνταγωνιστικῆς ὑπερδύναμης, τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, χρεοκοπεῖ τὴν ἀμερικανόδουλη κεφαλαιοκρατία στίς λεγόμενες «ἀναπτυσσόμενες» χώρες καὶ ἀτσαλώνει τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, ὑψώνοντας τὴν ἐργατικὴ τάξη στήν ἡγεσία τῆς ἀπελευθερωτικῆς πάλης.

Οἱ καθοδηγητικοὶ ἐγκέφαλοι τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ, σήμερα, καταλαμβάνουν ὅτι συνέχιση αὐτῆς τῆς πολιτικῆς θά σημαίνει τὴν κατακόρυφη

χρεοκοπία, θά δξύνει τις αντιθέσεις με τούς λαούς και τὰ λαϊκά κινήματα και θά τόν οδηγήσουν σέ μιὰ ολοκληρωτική αναμέτρηση με τήν άλλη υπερδύναμη, πού κάτω από τις συνθήκες τής απομόνωσης θά σήμαινε μιὰ βέβαιη και ολοκληρωτική ήττα. Είναι γι' αυτό, πού σήμερα κατανοείται από τις πλευρές του αμερικανικού ιμπεριαλισμού ή ανάγκη μιᾶς αλλαγῆς. "Όχι βέβαια τών στόχων, αλλά αλλαγή στην ταχτική για τήν πραγματοποίηση τών στόχων. Οί δημοκρατικοί του Κάρτερ αναλαμβάνουν, σήμερα, νά αποδείξουν πώς είναι καλύτεροι υπηρέτες τών μονοπωλίων και τών πολυεθνικών εταιρειών, ικανότεροι μάστοροι στην αντιμετώπιση τών λαϊκών κινήματων και τών ανταγωνιστικών δυνάμεων.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Είναι στή φύση του ιμπεριαλισμού νά επαναστατικοποιεί τὰ μέσα παραγωγῆς, τις παραγωγικές δυνάμεις και τις παραγωγικές σχέσεις, σάν προϋποθέσεις για τήν ανάπτυξή του. "Ο ιμπεριαλισμός πρέπει νά αναπτύσσεται συνεχῶς, γιατί στασιμότητα σημαίνει θάνατος.

Κάτω από αυτούς τούς απαραίτους νόμους, ήταν φυσικό, μετά τις κρίσεις, πού οδήγησαν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, νά ανοίξει τὸ νδρόμο για τή διεξοδωση και τήν ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος, σ' όλα τὰ πλάτη τής γῆς.

"Επρεπε νέες συνεχῶς μᾶζες ανθρώπων νά απαλλοτριωθοῦν από τὰ μέσα παραγωγῆς, νά μεταβληθοῦν σέ μεροκαματιάρηδες, νά κινήσουν βιομηχανίες εξόρυξης πρώτων ὑλών και καυσίμων, ἔπρεπε νά κινήσουν βιομηχανίες παραγωγῆς ἐμπορευμάτων. Νά στήσουν τέτοιες βιομηχανίες σέ νέες περιοχές του κόσμου, ἔτσι, πού ή πραγματοποιούμενη παραγωγική κινητοποίηση καπιταλιστικῆς μορφῆς, νά μεταβληθεῖ σέ κέρδος για τὰ ιμπεριαλιστικά μονοπώλια και τις πολυεθνικές εταιρείες.

Ἔτσι μιὰ σειρά καθυστερημένες ἀγροτικές χώρες και περιοχές, μπήκαν στον

καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, ονομάστηκαν «ανάπτυσσόμενες» και μπήκαν στην ἐγκαθίδρυση και τήν ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος, ὄχι σάν ανεξάρτητες και αὐτοτελεῖς οικονομίες, μὰ κάτω από τήν οικονομική και τεχνική εξάρτηση τών ιμπεριαλιστῶν, σάν μέρος προέχτασης και ανάπτυξης του ιμπεριαλισμού και συνεπῶς κάτω από τήν πολιτικοστρατιωτική του εξάρτηση.

Σ' αυτό τὸ ρόλο, και μέσα στον ἀνταγωνισμό για τήν ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος σέ παγκόσμια κλίμακα, μπήκε και ή Σοβιετική Ἔνωση, ὕστερα από τήν παλινόρθωση του καπιταλισμού σ' αὐτήν, μεταβαλλόμενη ἔτσι σέ μιὰ νέα ιμπεριαλιστική δύναμη, ἐμφανιζόμενη με τή σοσιαλιστική μάσκα, για νά στήσει ἕνα νέο κέντρο ἡγεμόνευσης, για τήν ἐκμετάλλευση και εξάρτηση τών λαῶν, σ' ὄνομα τᾶχα τής βοήθειας τών «ανάπτυσσόμενων» χωρῶν, στην πραγματικότητα ὅμως, για τήν ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος κάτω από τήν ιμπεριαλιστική της εξάρτηση.

Αὐτή ή τριαντάχρονη πορεία τής καπιταλιστικῆς ἐξέλιξης στις χώρες τής Ἀσίας, τής Ἀφρικῆς και τής Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ανάπτυξη πού γίνεται στα μέτρα τών γενικώτερων σχεδίων ανάπτυξης τών ιμπεριαλιστικῶν ἡγεμονιστικῶν κέντρων, τών υπερδυνάμεων, ήταν φυσικό, τόσο από τή φύση του καπιταλιστικού συστήματος, ὅσο και από τήν θανάσιμη ἀντίθεση τών δυῶν υπερδυνάμεων για παγκόσμια κυριαρχία, νά δημιουργηθοῦν τεράστια προβλήματα.

Αὐτὰ τὰ προβλήματα, πού ἐμφανίζονται σάν προβλήματα τοπικῶν ή περιφερειακῶν συγκρούσεων ἔθνικου χαρακτήρα, ὅπως είναι: ή ἀνταγωνιστική θέση Ἰσραήλ—Αἰγύπτου για τή διώρυγα του Σουέζ, για τήν ἐπιρροή και τήν ἐκμετάλλευση πάνω στους Ἀραβες, ή ἀντίθεση τής αστικῆς τάξης τών Ἰνδιῶν με τὸ Πακιστάν για τὸ Κασμίρ και τήν Πάγκλα Ντές, ή ἀντίθεση Ἑλλάδας—Τουρκίας για τὸ Αἶγαίο, ή ἀντίθεση Τουρκοκυπριακῆς και Ἑλληνοκυπριακῆς αστικῆς τάξης, ή ἀντίθεση ἀνάμεσα στους λευκοὺς και τοὺς μαύρους καπιταλιστῆς τής Ἀφρικῆς, στην πραγματικότητα είναι προβλήματα ἀνά-

πτυξης του καπιταλιστικού συστήματος και πηγάζουν από τα γενικά προβλήματα του ιμπεριαλισμού, που δημιουργούνται από τον σκληρό ανταγωνισμό ανάμεσα στις διάφορες ιμπεριαλιστικές ομάδες (ΕΠΑ, Σοβιετική Ένωση, Δυτική Ευρώπη) και ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις και την περιφέρεια ή πιο συγκεκριμένα, την κεφαλαιοκρατική τάξη των νεοκαπιταλιστικών χωρών που έχουν την αξίωση να ρυθμίζεται το μερτικό τους, από την εκμετάλλευση των λαών, με δικαιότερο τρόπο.

Αυτά τα προβλήματα είναι εκείνα που αφορούν τη σχέση ανάμεσα στην εξόρυξη των πρώτων υλών και των εμπορευμάτων, που ρίχνονται στην κατανάλωση. Δηλ., ο ιμπεριαλισμός, με την δύναμη των μονοπωλίων και την βαριά βιομηχανία στα χέρια του, καταφέρνει να ληστεύει τις πρώτες ύλες από τις νεοκαπιταλιστικές χώρες, πληρώνοντας εξευτελιστικές τιμές, ενώ επιβάλλει τα βιομηχανοποιημένα προϊόντα του σ' αυτές τις χώρες, σε δυσανάλογες τιμές.

Η σχέση ανάμεσα στην βιομηχανία, που απόκτησαν οι νεοκαπιταλιστικές χώρες και τη βιομηχανία παραγωγής μηχανημάτων και βιομηχανοποιημένων πρώτων υλών, που την κατέχουν οι ιμπεριαλιστές και με την οποία εξαρτούν την ανάπτυξη αυτών των χωρών. Η σχέση ανάμεσα στην παραγωγή, στην βιομηχανοποίηση και στην κατανάλωση της ενεργειακής δύναμης. Η σχέση εκπαιδευτικής ανάπτυξης ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές χώρες και τις εξαρτημένες, σ' αυτές, χώρες. Η άμεση κατανομή της οικονομικής κρίσης, που δέρνει τον ιμπεριαλισμό, ανάμεσα στις μητροπόλεις και στις χώρες της περιφέρειας, όλα αυτά τα προβλήματα, τόσο τα γενικά όσο και τα ειδικά, δεύονται καθημερινά και πιο πολύ, και ζητούν την λύση τους, σαν απαραίτητη προϋπόθεση για την παραπέρα ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος και την παραπέρα ζωή του ιμπεριαλισμού.

Είναι αυτά τα προβλήματα, που αγωνιάζονται σήμερα να λύσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός με την νέα του εξόρμηση.

ΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΤΟΧΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Για την ώρα ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός με την νέα εξόρμηση που τόσο διαφημίζει θέτει σαν άμεσο στόχο την λύση των ειδικών προβλημάτων, όπως τα είδαμε πιο πάνω. Η λύση αυτών των προβλημάτων είναι για τον ιμπεριαλισμό έπιταχτική.

Αυτά τα προβλήματα, που σήμερα βάσει σαν στόχο του να λύσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι τα ίδια προβλήματα, που ως σήμερα χειριζόταν με τον πιο θρώμικο τρόπο, δεύνοντας τις αντιθέσεις σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα, ανεβάζοντας σε ένοπλες συγκρούσεις μικροαντιθέσεις και διαφορές, ρίχνοντας κυβερνήσεις και στήνοντας διχτατορίες. Και όλα αυτά για να προωθήσει την κοσμοκρατορική του πολιτική και να ανατρέψει την πορεία για κοσμοκρατορία της άλλης υπερδύναμης. Σήμερα αισθάνεται όλα αυτά να γίνονται γάγγραινα στο κορμί του, που απειλεί να ξαπλωθεί και να φέρει γρήγορα τον θάνατο.

Για να κλείσει πια αυτές τις πληγές και να παρατείνει τη ζωή του, επιχειρεί να πετύχει συμβιβασμούς τοπικού και περιφερειακού χαρακτήρα, ανάμεσα στην κεφαλαιοκρατική τάξη των καπιταλιστικά «ανάπτυσσόμενων» χωρών.

Αυτοί οι συμβιβασμοί θα στηθούν με την απειλή του φόβου της επικράτησης του επαναστατικού κινήματος για ανεξαρτησία και αυτοτέλεια. Πάνω σε μια νέα «βοήθεια» ανάπτυξης, πάνω σε μια δικαιότερη μοιρασιά, τόσο των κερδών, όσο και των ευκαιριών ανάπτυξης.

Βασικά, η αμερικάνικη πολιτική, σήμερα ανεβάζοντας τα αστικοδημοκρατικά συνθήματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κατά το πρότυπο του Ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, ανεβάζοντας τα συνθήματα της δημοκρατίας και ισοτιμίας και λύοντας μια σειρά προβλήματα και ανταγωνισμούς των καπιταλιστικά αναπτυσσόμενων χωρών, ακόμα δίνοντας την έντύπωση ισοτιμιών ευκαιριών ανάπτυξης, αποβλέπει στο να κερδίσει και συσπειρώσει

κάτω από την έπιρροή του δια μέσου τών κεφαλαιοκρατικῶν ὑποταχτικῶν του κύκλων, τὰ μικροαστικά καὶ μεσαία στρώματα. Ἔτσι θὰ μπορέσει νὰ ἀπομονώσῃ καὶ νὰ χτυπήσῃ ἀπὸ τὴν μιὰ τὰπραχτορεία τοῦ σοσιαλῖμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ ἀποτρέψῃ τὸ ξάπλωμα τῆς ἐπιρροῆς τῆς σοσιαλῖμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ ἀπομονώσῃ καὶ νὰ χτυπήσῃ τὴν ἐργατικὴ τάξῃ καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, ἀποτρέποντας τὸν κίνδυνο τῶν λαϊκῶν ἀντιῖμπεριαλιστικῶν ἀπελευθερωτικῶν κινήματων, ποὺ καὶ οἱ ἴδιοι καταλαβαίνουν ὅτι εἶναι ταυτόσημα μὲ τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ.

Μιὰ στρατηγικὴ, ποὺ στὴν οὐσία στοχεύει, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ διέξοδο ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση ποὺ ὀδηγήθηκα καὶ σ' ἓνα ὀριστικὸ δέσιμο τῶν «ἀναπτυσσομένων» χωρῶν στὸν καπιταλιστικὸ δρόμο ἀνάπτυξης, κάτω ἀπὸ τὸν ἀπόλυτο ἔλεγχο τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ. Μιὰ τέτοια ἐπιτυχία ἀπομονώνει τὴ σοσιαλῖμπεριαλιστικὴ ὑπερδύναμη, ποὺ στέκεται σὰν ὁ κυριώτερος ἀνταγωνιστὴς του καὶ τοῦ ἐξασφαλίζει μιὰ νίκη σὲ μιὰ πολεμικὴ ἀναμέτρηση.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΥΣΕΙ Ο ἸΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἡ λύση αὐτῶν τῶν προβλημάτων προϋποθέτει τὴν πάρα πέρα ἐξάρτηση καὶ ὑποδούλωση τῆς οἰκονομίας, τῆς πολιτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς τῶν νεοκαπιταλιστικῶν χωρῶν. Προϋποθέτει τὸ δυνάμωμα τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τοῦ ξεζουμίσματος τῶν λαῶν αὐτῶν τῶν χωρῶν, τὴν παγίδευση καὶ οἰκαιοποίηση τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῶν καθυστερημένων περιοχῶν.

Προϋποθέτει τὸ δέσιμο τῶν λαῶν στὸ πεδίο τῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ συγκρούσεων τῶν δύο ὑπερδυνάμεων γιὰ παγκόσμια κυριαρχία, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀδηγοῦνται οἱ λαοὶ σὲ ὀδυνηρὲς συγκρούσεις μὲ τεράστιες καταστροφές.

Προϋποθέτει τὴν πάρα πέρα παγίωση τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, σὰν ἀναμφισβήτητου παγκόσμιου οἰκονομικοῦ συστήματος καὶ

παραγωγικῆς συγκρότησης, εἴτε αὐτὸ τὸ σύστημα ἐμφανίζεται σὰν μονοπωλιακὸς ἱμπεριαλισμὸς τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν εἴτε σὰν κρατικομονοπωλιακὸς ἱμπεριαλισμὸς τῆς σοσιαλῖμπεριαλιστικῆς ὑπερδύναμης.

Στὴν τελευταία ἀνάλυση, γιὰ τὰ ἔθνη, τὰ κράτη καὶ τοὺς λαοὺς, σημαίνει τὴν ὀλοκλήρωτικὴ ἀπώλεια τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ οἰκονομικῆς αὐτοτέλειας καὶ συνεπῶς τῆς κρατικῆς ὑπόστασῆς τους.

Κατὶ τέτοιο ἀντιστρατεύεται τὴν νομοτέλεια τῆς φυσικῆς ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ πορεία πρὸς τὸν διεθνισμό, μόνον μέσα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῆς οἰκονομίας σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο, στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ κάτω ἀπὸ συνθήκες ἐξάρτησης καὶ καταπίεσης.

Αὐτὴ ἡ νομοτέλεια ἐπιβάλλει σήμερα τὴν ἀνάγκη ὀλοκλήρωσης τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοτέλειας, σὰν ἀντίθεση στὸν ἱμπεριαλισμὸ.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, οἱ λαοὶ συνειδητοποιοῦν, ὅτι μέσα στὴν πορεία τῆς ἀνάπτυξης τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, στὸ χῶρο τῶν ἐξαρτημένων χωρῶν, δὲν ὑπάρχει ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια. Ἀντίθετα ἡ ἐξάρτηση δυναμώνει καὶ ὀλοκληρώνεται. Ἀκόμα συνειδητοποιοῦν, πὼς μόνον μέσα στὸ σοσιαλιστικὸ δρόμο ἀνάπτυξης μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ καὶ νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια. Οἱ λαοὶ ποὺ πῆραν αὐτὸ τὸν δρόμο, ἔστω καὶ μέσα σὲ τεράστιες δυσκολίες, χτίζουν περήφανοι καὶ σίγουροι τὸ μέλλον τους.

Ἔτσι ὁ ἱμπεριαλισμὸς, μέσα ἀπὸ τὶς ἴδιες του τὶς ἀντιθέσεις, καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀντίθεση ποὺ ἀνάβει καθημερινὰ μὲ τοὺς λαοὺς, γίνεται ἀνίκανος νὰ λύσῃ αὐτὰ τὰ προβλήματα. Ἀκόμα αὐτοὶ οἱ παράγοντες τὸν βυθίζουν καθημερινὰ καὶ πρὸς πολὺ στὴν χρόνια κρίση του, ποὺ τὸν ὀδηγεῖ μὲ βεβαιότητα στὴν καταστροφή.

Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς ἐποχῆς εἶναι, πὼς ὁ ἱμπεριαλισμὸς, μαζί μὲ τὸν ἀνερχόμενο καπιταλισμὸ στὶς ἐξαρτημένες χῶρες, ἀποτελεῖ σήμερα τὴν κύρια ἀρνη-

ση στην νομοτελειακή εξέλιξη και σαν τέτοιος αποτελεί τον κύριο έχθρο των λαών όλου του κόσμου.

Ο λαός, με επικεφαλής την εργατική τάξη, αποτελεί σήμερα την καταλυτική δύναμη του ιμπεριαλισμού και ολάκερου του καπιταλιστικού συστήματος και ανοίγει το δρόμο για τη σοσιαλιστική εξέλιξη, μέσα στην οποία βρίσκεται η σωστή πορεία για την ευτυχία των λαών.

Το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα, τα απελευθερωτικά κινήματα και ιδιαίτερα η εργατική τάξη και οι λαοί των χωρών, που άμεσα στοχεύει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και ο σοσιαλιμπεριαλισμός, οφείλουν να ξεσκεπάσουν τις ιμπεριαλιστικές μανούβρες και να υψώσουν στο επίπεδο μαζικής πάλης τα προβλήματα των μαζών.

Να ξεσκεπαστεί ο ρόλος της ξενόδοουλης αστικής τάξης, που στα παζάρια της με τον ιμπεριαλισμό προδώνει την ανεξαρτησία και αυτοτέλεια και ανατινάσσει τη σωστή πορεία εξέλιξης, ως την πρόοδο και ευτυχία, θυσιάζοντάς τα για τα δικά της άμεσα συμφέροντα.

Μέσα στην καθημερινή αντιιμπεριαλιστική πάλη, που διεξάγεται μέσα από τον ταξικό της χαρακτήρα, ο λαός θα δει καθαρά, πώς ο μόνος δρόμος της πραγματικής ανεξαρτησίας και αυτοτέλειας είναι ο σοσιαλιστικός δρόμος, που μπορεί να ανοίξει με την κατάληψη της εξουσίας από τον λαό, με επικεφαλής την εργατική τάξη.

ΠΩΣ ΔΕΧΤΗΚΕ Η ΑΛΛΗ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ ΤΗΝ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Είναι γνωστό, ότι η Σοβιετική Ένωση, από νωρίς προέβλεπε την προσπάθεια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, για μια μανούβρα τάχα δημοκρατικής στροφής, για έξοδο από την απομόνωση που βρισκόταν, με την ευκαιρία των εκλογών. Έτσι επρόβλεπε για πρώτη φορά με τη θέση, ότι η εκλογή Προέδρου στις ΕΠΑ ήταν χωρίς σημασία, γιατί οποιοσδήποτε

κι αν εξασφάλιζε την Προεδρία, αντιπροσώπευε την ίδια ιμπεριαλιστική πολιτική.

Η θεαματική επιτυχία της ομάδας των μονοπωλίων, που εκφράζει το Δημοκρατικό κόμμα, με επικεφαλής τον Κάρτερ, με την κατάκτηση της Προεδρίας και του Κογκρέσου και η θριαμβευτική εμφάνιση του Κάρτερ στο διεθνές προσκήνιο, με στόχο την άμεση λύση των προβλημάτων της καπιταλιστικής ανάπτυξης στην Ασία, την Αφρική και την Λατινική Αμερική, προς όφελος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, βρήκε απροετοίμαστη τη Σοβιετική Ένωση, που δεν φάνηκε να αντιδρά άμεσα, γρήγορα όμως συνήλθε και μπήκε σε μια έντονη αντίδραση, ακολουθώντας τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και αντιπαρθετόντας στην τάχατες δημοκρατική του στροφή, την γραμμή του «εναγκαλισμού» και της «προστασίας» της νεοκαπιταλιστικής άρχουσας τάξης, στις καπιταλιστικές χώρες, αυτών των περιοχών, προσφέροντας ευκαιρίες και ευνοϊκούς όρους καπιταλιστικής ανάπτυξης κάτω από τη δική της «προστασία». Έτσι τις εξορμήσεις και τις αντιπροσωπεΐες της Αμερικής στις διάφορες περιοχές του κόσμου, τις ακολουθήσαν επίσημες επισκέψεις και επαφές ψηλού επιπέδου από την Άλλη υπερδύναμη.

Ειδικά για την Κύπρο, η αντίδραση της σοσιαλιμπεριαλιστικής υπερδύναμης, τόσο από επίσημη Σοβιετική πλευρά όσο και από τα προπαγανδιστικά της όργανα και το πραχτορείο της στην Κύπρο ΑΚΕΛ, παρουσιάστηκε σαν σθεναρή υπεράσπιση των δικαιωμάτων του λαού μας.

Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά μια πλήρης υποστήριξη της αντιλαϊκής γραμμής του ιμπεριαλισμού, με μια μόνο διαφορά, μια σθεναρή διεκδίκηση της αναγνώρισης των δικαιωμάτων της στην Κύπρο και την περιοχή, από τις Άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Αυτό φαίνεται από τα παρακάτω γεγονότα.

- α) Ποτέ δεν καταδίκασε ανοιχτά την Τούρκικη εισβολή.
- β) Ποτέ και σε καμιά περίπτωση δεν κάλεσε την Τουρκία να αποσύρει άμεσα και χωρίς όρους τα στρατεύ-

ματά της από την Κύπρο.

γ) Διαχώρισε και διαχωρίζει ακόμα τον Κυπριακό λαό σε Έλληνες και Τούρκους και ζητά την αναγνώριση των νομίμων δικαιωμάτων, όχι του λαού, αλλά των κοινοτήτων, που σημαίνει αναγνώριση των δικαιωμάτων των καπιταλιστικών εθνικών ομάδων και τον όριστικό διαχωρισμό του λαού, που οδηγεί ασφαλέστατα στη διχοτόμηση του λαού και του τόπου.

δ) Βλέπει μέσα από τον διαχωρισμό και τον διαμελισμό του πληθυσμού την Όμοσπονδη Κύπρο, που με επικεφαλής την ξενόδουλη κεφαλαιοκρατία, θα σημαίνει την διχοτόμηση και την κατοχή της Κύπρου από τα ιμπεριαλιστικά στρατεύματα και τις δάσεις.

Όλα αυτά τα σκεπάζει με τις καρικατούρες της ένιαίας, ανεξάρτητης και αδέσμευτης Κύπρου, τα ίδια ακριβώς, που διακηρύσσουν οι Άμερικάνοι και οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές.

Τό έντελώς διαφορετικό σημείο, που παρουσιάζει η Σοβιετική Ένωση από τους άλλους ιμπεριαλιστές, είναι η λύση του Κυπριακού μέσα από μια Διεθνή Συνδιάσκεψη, η οποία θα συγκροτηθεί από τις υπερδυνάμεις, από την ιμπεριαλιστική Ευρώπη και τις νεοκαπιταλιστικές χώρες του «αδέσμευτου κόσμου», που φανερώνει πώς το μόνο ενδιαφέρον της, δεν είναι η λύση του Κυπριακού, στη βάση του δικαιώματος των λαών για αυτοδιάθεση, μα στο να εξασφαλίσει μερτικό από την λεία, που ονομάζεται Κύπρος, και που αποτελεί μέρος μιας μεγαλύτερης λείας που λέγεται Ανατολική λεκάνη της Μεσογείου, Νότια Ευρώπη και Μέση Ανατολή, μια από τις πιο βασικές περιοχές του κόσμου.

Είναι γι' αυτό που πρόσφατα ξεσηκώθηκε η Ρωσική εξωτερική πολιτική για να θγάλει στην επιφάνεια παλιές συμφωνίες με τους Φόρντ—Κίσιγκερ στο Βλαδιβοστόκ.

Έτσι, τόσο η προπαγάνδα της Σοβιετικής Ένωσης, όσο και του πραχτορείου της στην Κύπρο, με όλα τα μέσα προπα-

θει να πείσει τον Κυπριακό λαό και την άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη στην Κύπρο, ότι ο σωτήριος δρόμος είναι η Διεθνής Συνδιάσκεψη για το Κυπριακό. Ένω όμως αυτή τη Συνδιάσκεψη την θέλουν τάχατες μέσα στα πλαίσια του ΟΗΕ, από την άλλη ορίζουν μια αντιπροσώπηση στην οποία κυριαρχικοί παράγοντες θάναι οι δυο υπερδυνάμεις.

Οί ρομαντικοί προπαγανδιστές αυτής της γραμμής δεν μπαίνουν στον κόπο να δούν και να κατατοπίσουν τον λαό μας, ότι την ίδια Διάσκεψη οί σοσιαλιμπεριαλιστές κατάφεραν να στήσουν στην Γενεύη για το Μεσανατολικό, μάλιστα με την Προεδρία των υπερδυνάμεων και χρόνια τώρα κοροϊδεύουν τον λαό της Παλαιστίνης και τις Άραβικές χώρες, για απελευθέρωση των Άραβικών έδαφών, χωρίς καμιά απολύτως πρόοδο. Τό μόνο που πέτυχε αυτή η Διάσκεψη ήταν η παγίωση της εξουθενωτικής κατάστασης για τους Λαούς της Μέσης Ανατολής μέσα στη φιλοσοφία του... «ούτε πόλεμος ούτε ειρήνη».

Όταν υπάρχει μπροστά στο λαό μας ένα τόσο ζωντανό παράδειγμα μιας τέτοιας Διάσκεψης, με τόση τραγική αποτυχία για τους λαούς, γιατί πρέπει ο λαός μας να πιστέψει σάν σωτήρια μια τέτοια Διάσκεψη;

Είναι ολοφάνερο, πώς Άμερικάνοι, Ρώσοι και Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές έχουν κοινό σκοπό τη διάσπαση του λαού μας σε εθνικές κοινότητες, τό στήσιμο και την στερήωση του καπιταλιστικού συστήματος μέσα από την εθνικιστική διάσπαση, που είναι η καλύτερη προϋπόθεση ύποταγής του λαού μας και του τόπου μας στα σχέδια τους για την Μέση Ανατολή και την παγκόσμια κυριαρχία.

Δυο δρόμοι υπάρχουν για τον καθένα χωριστά και για όλους μαζί. Θά επικρατήσει ένας ή θά υποχρεωθούν σ' ένα συμβιβασμό, μοιράζοντας την επιρροή και τα όφελήματα στο χώρο, που θά προέλθουν από τη «λύση» του Κυπριακού.

Για τον λαό μας και τό ένα και τό άλλο οδηγά στην εξάρτηση, στην υποδούλωση, στην καταστροφή.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Για να καταλάβουμε σωστά τις νέες εξελίξεις στην Κύπρο, οφείλουμε πρώτα να δούμε τον χαρακτήρα του Κυπριακού προβλήματος.

Είναι ολοφάνερο πώς, από τη στιγμή που δεχτήκαμε την έγκαθίδρυση του Κυπριακού Κράτους, με επικεφαλής την κεφαλαιοκρατία και στήσαμε ένα κεφαλαιοκρατικό κράτος, άμέσως αυτό το κράτος έμπαινε κάτω από τα προβλήματα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, τόσο εσωτερικά όσο και διεθνώς.

Εσωτερικά ήρθε στο προσκήνιο το πρόβλημα της ισόμερης ανάπτυξης των δύο εθνικών κεφαλαιοκρατικών ομάδων, των Τουρκοκυπρίων κεφαλαιοκρατών και των Έλληνοκυπρίων κεφαλαιοκρατών. Αυτό το πρόβλημα ήρθε στο προσκήνιο πρώτα από την τάση της Έλληνοκυπριακής κεφαλαιοκρατίας, που σαν η πλειοψηφία ένοησε να οικειοποιηθεί μόνη της τις ευκαιρίες καπιταλιστικής ανάπτυξης και στερα από την ταχτική του ιμπεριαλισμού να ύψώνει τις τέτοιες διαφορές, έτσι που ελεύθερος να εισχωρεί, να επεμβαίνει, να κυριαρχεί χρησιμοποιώντας τις τοπικές καπιταλιστικές αντιθέσεις. Ακόμα οι τέτοιες αντιθέσεις γίνονται κυριαρχικές, γιατί τρέφονται και ισχυροποιούνται από τις υπερδυνάμεις, στον ανταγωνισμό τους για παγκόσμια κυριαρχία.

Είναι γνωστό πώς αυτός ο ανταγωνισμός οδήγησε σε μια εισβολή και κατάχτηση, που μαζί της ξεσκεπάστηκε, πέρα ως πέρα, ο ρόλος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, χτυπήθηκε πιά ο λαός και το πρόβλημα ανέθηκε σ' ένα πρόβλημα άμεσου αντιιμπεριαλιστικού απελευθερωτικού αγώνα.

Να φύγουν οι καταχτητές και μαζί τους οι ιμπεριαλιστές όλων των μορφών. Να λευτερωθεί ο τόπος και να ζήσει ο λαός χωρίς αφεντικά και «προστάτες».

Το Κυπριακό κράτος, στα χέρια της

κεφαλαιοκρατίας και με συμπαροστάτες την προδοτική ήγεσία του ΑΚΕΛ, δεν θέλει, ούτε μπορεί να ύψωθεί στην ανάγκη ενός απελευθερωτικού αγώνα. Γι αυτό πεισματικά στέκει στην προσπάθεια ενός συμβιβασμού, που θα αναγνωρίζει την ισόμερη ανάπτυξη της Τουρκοκυπριακής κεφαλαιοκρατικής τάξης σ' ένα δικό της χώρο. Σκοντάφτει μόνο στο ποσοστό, που αυτή η κεφαλαιοκρατική τάξη θέλει να κρατήσει, στηριγμένη στην δύναμη των όπλων. Δηλαδή δυσμίαση χρόνια μετά την εισβολή και κατάχτηση, θρυσκόμαστε ακόμα στο ίδιο πρόβλημα που γέννησε η Ζυρίχη και οξύνθηκε το 1963.

Έτσι γίνεται ολοφάνερο ότι η αστική τάξη, Έλληνοκυπριακή και Τουρκοκυπριακή, δεν μπορεί να οδήγησει, παρά μόνο σε μια διχοτόμηση, μέσα στην οποία θα θρούν την ευκαιρία μιας ισόμερης ανάπτυξης των επιχειρήσεών τους, των κερδών τους, των ευκαιριών προσκόλλησής τους στον διεθνή ιμπεριαλισμό.

Αυτό ακριβώς το πρόβλημα ξεκίνησε με διασύννη να λύσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός. Να συμβιβάσει την κεφαλαιοκρατία της Κύπρου, Έλληνοκυπριακή και Τουρκοκυπριακή, κάμνοντας μια «δίκαιη» μοιρασιά χώρων, δικαιωμάτων, ευκαιριών κάτω από την προστασία του.

Πρέπει να δούμε ακόμα γιατί το Κυπριακό πρόβλημα ήρθε στην επιφάνεια και μπήκε στην πρώτη γραμμή για λύση. Είναι γιατί εδώ υπάρχει ο άμεσος κίνδυνος να ξεκινήσει ο λαός ένα μαζικό, αντιιμπεριαλιστικό κίνημα. Το μαχαίρι έφτασε στο κόκκαλο. Ο λαός υπάρχει κάθε κίνδυνος να μην ανέχεται για πολύ ακόμα τον έμπαιγμό. Οι τελευταίες βουλευτικές εκλογές έδειξαν καθαρά την τοποθέτηση του λαού και ίσως είναι πράγματι οι τελευταίες, γιατί δεν μπορούν να γίνουν άλλες με τον ίδιο έμπαιγμό.

Ακόμα είναι γιατί το Κυπριακό έγινε το κέντρο μιας γενικότερης διαμάχης ανάμεσα στην Τουρκία και την Ελλάδα, πράγμα που επηρεάζει το ΝΑΤΟ και ειδικότερα την κατάσταση στα Βαλκάνια. Ακόμα και με προεχτάσεις στην Μέση Ανατολή.

Είναι γιατί εδώ είναι δυο μικρά και αδύνατα κομμάτια του καπιταλιστικού συστήματος απόλυτα εξαρτημένα οικονομικά και στρατιωτικά, έτσι που είναι πολύ τρωτά και εύκολα σε πιέσεις, εκβιασμούς και απειλές.

Είναι γιατί μια έπιτυχία στην Κύπρο μπορεί να αποτελέσει μια καλή αφετηρία για τις Έλληνοτουρκικές σχέσεις, για τη Μέση Ανατολή κλπ.

Είναι γιατί, με τη λύση του Κυπριακού, κλίνει τον δρόμο στην διείσδυση της ανταγωνιστικής του της σοσιαλ-ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης στην Κύπρο και γενικότερα στην περιοχή.

**ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ
ΤΗ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ
ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ
Η ΑΡΧΟΥΣΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ**

Η πρώτη εκδήλωση στο χώρο της Κυπριακής κεφαλαιοκρατίας ήταν η ένότητα ανάμεσα στις δυο μερίδες της και η πλήρης συμφωνία στην τοποθέτησή τους πάνω στο πρόβλημα. Η τάχατες δεξιά διαμάχη ανάμεσα στον Κληρίδη και τον Μακάριο έσβησε ολότελα. Ο Κληρίδης σαν Συναγερμικός αρχηγός, πάει σ' όλες τις πρωτεύουσες, Αμερικής και Ευρώπης, στον ιμπεριαλιστικό κόσμο και κάμνει συνεννοήσεις, αφού πρώτα πέρασε από το Προεδρικό γραφείο.

Η πολεμική ενάντια στην «ολιγαρχία του πλούτου» που έκαμναν με ρητορικούς λόγους αρχηγοί κομμάτων και κομματικά έντυπα έσίγησε. Το Έθνικό Συμβούλιο, που περιλαμβάνει «δημοκρατικούς» και εκπρόσωπους της κεφαλαιοκρατικής ολιγαρχίας συνεδριάζει με πλήρη ομοφωνία.

Οι δυο αντίθετες γραμμές για τη λύση του Κυπριακού, που κονταροχτυπηθήκανε στις βουλευτικές εκλογές, χαθήκανε, ούτε που υπήρχανε, ήταν ανεμόμυλοι του Δόν Κιχώτη. Όλα σβήσανε και έμεινε το χαμόγελο του Κάρτερ, η δημοκρατική Αμερική.

Στην τελευταία ανάλυση εκείνο που έμεινε είναι η διπεριφερειακή λύση, με την έπιστροφή κάποιων έδαφών και την αποκατάσταση στα σπίτια τους ενός αριθμού προσφύγων, δηλ., η διχοτόμηση.

Πώς έγινε αυτό το θαύμα της ένότητας στους κόλπους της κεφαλαιοκρατίας;

Αυτό το θαύμα το υπαγόρευαν ασφαλώς κάποιοι παράγοντες. Πρώτα γιατί το αποτέλεσμα των εκλογών έδωσε στο λαό την ευκαιρία να δείξει την τοποθέτησή του. Ο λαός έπρεπε κάποτε να αντιμετώπισει και ο μόνος τρόπος σωστής αντιμετώπισής του για την κεφαλαιοκρατία ήταν η ένότητά της. Έτσι η νέα εξόρμηση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού κρίθηκε από την κεφαλαιοκρατία σαν η καλύτερη άφορμή για την ένότητά της.

Ακόμα οποιαδήποτε πορεία για την έπισφράγιση και την εφαρμογή ενός συμβιβασμού έχει απόλυτη ανάγκη την ένότητα της κεφαλαιοκρατικής τάξης. Έτσι, αφού η νέα αμερικάνικη προσπάθεια στοχεύει σ' ένα συμβιβασμό κατά συνέπεια προϋποθέτει και την ένότητα της κεφαλαιοκρατίας, πράγμα που έπρεπε όπωσδήποτε να γίνει.

Ακόμα αυτή την ένότητα την επιβάλλει η ανάγκη για την κεφαλαιοκρατία να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε τάση για εκδήλωση του λαϊκού κινήματος στην Κύπρο.

Βασικά η ένότητα της κεφαλαιοκρατικής τάξης ήταν πάντα εξασφαλισμένη, γιατί τόσο το ιδιωτικό κεφάλαιο, όσο και το εκκλησιαστικό, ήταν και είναι και τα δυο ξενόδουλα και έτοιμα για συμβιβασμό με τον ιμπεριαλισμό. Οι διαφορές εξουσίας, που πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν, για την ώρα περνούν σε δεύτερη μοίρα, γιατί είναι κοινή η ανάγκη συμβιβασμού για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης ανάπτυξής τους έστω στον ξεχωριστό χώρο από τους Τούρκους, μια και από τότευχαν να υποτάξουν το σύνολο.

Έτσι, θεωρώντας την εξόρμηση Κάρτερ, σαν μια λαμπρή ευκαιρία για να περάσει τον συμβιβασμό στον οποίο προσηλώνεται από το 1963 και ειδικότερα ο

στερα από το πραξικόπημα, ενώθηκε χω-
ρίς κανένα δισταγμό και επιφύλαξη.

Γίνεται ξεκάθαρο έτσι, ότι η άρχουσα
κεφαλαιοκρατική τάξη του τόπου τραβά
για ένα συμβιβασμό.

ΠΟΙΟ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

Για την κεφαλαιοκρατία αυτός ο συμ-
βιβασμός περιέχει:

—Τη λύση του βασικού προβλήματός
της, την πάρα πέρα καπιταλιστική της
ανάπτυξη μέσα σ' ένα δικό της χώρο, χω-
ρίς το φόβο της επίθεσης, με ούσιαστική
αμερικάνικη έγγύηση.

—'Αλλαγή αφεντικού και προστάτη.
'Η άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη αν-
ταλλάσσει τον χρεοκοπημένο έγγλέζικο
ιμπεριαλισμό με τον πανίσχυρο αμερικάνι-
κο ιμπεριαλισμό, πάνω στον οποίο μπο-
ρεί να εναποθέσει την σιγουριά της, με
αντάλλαγμα την εξυπηρέτηση των ειδι-
κών και των γενικώτερων σχεδίων του.

—'Η έλπίδα της συμπαράστασης και
της γρήγορης οργάνωσης της οικονομίας
της για την οριστική και σίγουρη τοπο-
θέτησή της στην Αραβική αγορά.

—'Η αποδέσμευση από την Σοβιετική
Ένωση και η πλήρης έλευθερία στην αν-
τιμετώπιση του ΑΚΕΛ σαν πραχτορείου
της σοσιαλιμπεριαλιστικής υπερδύναμης.

—'Η λύση όλων αυτών των προβλημά-
των θα την κάνει ικανή να αντιμετώπισει
το εργατικό κίνημα, να υποτάξει την εργα-
τική τάξη σ' ένα χαμηλό βιοτικό επίπεδο,
για να πετύχει χαμηλό κόστος, συνα-
γωνιστικές τιμές και περισσότερο κέρδος.
Μ' αυτό τον τρόπο θα μπορέσει, απομο-
νώνοντας την εργατική τάξη να χτυπήσει
το επαναστατικό κίνημα και κάθε αγώνα
για ανεξαρτησία και αυτοτέλεια.

Για την εργατική τάξη αυτός ο συμβι-
βασμός σημαίνει:

—Μέσα σ' ένα αναγκωμένο και ολοκλη-
ρωμένο καπιταλιστικό Κυπριακό κράτος,
κάτω από την απόλυτη εξάρτηση του α-

μερικάνικου ιμπεριαλισμού, τις ευθύνες
του χωροφύλακα του ιμπεριαλισμού έναν-
τια στον λαό μας, θα τις αναλάβει η γτό-
πια κεφαλαιοκρατία.

—Τα ξένα στρατεύματα και οι στρα-
τιωτικές βάσεις θα δυναμώσουν στον τόπο
και θα αποτελούν πιά τις πλάτες της γτό-
πιας κεφαλαιοκρατίας.

—Μ' αυτές τις πλάτες η γτόπια κεφα-
λαιοκρατία θα σγκώσει το βούρδουλα έ-
νάγνια στο λαό μας και θα στεριώσει για
καλά την εκμετάλλευση του λαού.

—Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η έρ-
γατική τάξη και ο λαός θα κληθούν να
μπούν άμεσα στον αγώνα για την ανατρο-
πή του ξενόδουλου κεφαλαιοκρατικού συ-
στήματος, για την ανατροπή του καπιτα-
λιστικού δρόμου ανάπτυξης, για την εγκα-
θίδρυση Λαϊκής εξουσίας, για το άνοιγμα
του σοσιαλιστικού δρόμου.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

'Η ηγεσία του ΑΚΕΛ, υπηρέτης, όπως
είναι, της κεφαλαιοκρατίας και ειδικώτε-
ρα του εκκλησιαστικού κεφαλαίου, όχι
μόνο δεν βρήκε τη δύναμη να καταγγεί-
λει τον συμβιβασμό, που πάει να γίνει,
κάτω από την άμεση εξάρτηση του αμε-
ρικάνικου ιμπεριαλισμού, μα ούτε καν
διαφώνησε. Αντίθετα συμμετέχει ενεργά
στην οικοδόμηση του συμβιβασμού, με βά-
ση τον διαχωρισμό του λαού και στην ού-
σια την διχοτόμηση.

Την ίδια στάση κράτησε και κρατεί η
ηγεσία της ΕΔΕΚ. Μετερίζια και αγωνι-
στικά κάστρα ξεχάστηκαν, έμειναν στην
ρητορική των λόγων και προχωρά, μαζί
με τους άλλους, στην εγκαθίδρυση της δι-
χοτόμησης του λαού και του τόπου, με μό-
νο πρόβλημα τα ποσοστά εδάφους που θα
καθορίσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός
στις δυο μερίδες από τα ίδια μας τα χώ-
ματα.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΥΛΑΟΥ

Μπροστά απ' αυτή την πραγματικότη-
τα εγείρονται σοβαρά καθήκοντα για την

ἐργατική τάξη και τὸν λαό, γιὰ τοὺς τίμους ἀγωνιστές, γιὰ τοὺς τίμους πατριῶτες.

Ἡ μόνη λύση, ποὺ εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ, Ἑλλήνων και Τούρκων, εἶναι:

- Νὰ φύγουν τὰ ξένα στρατεύματα.
- Νὰ διαλυθοῦν οἱ στρατιωτικὲς βάσεις.
- Νὰ ἐξαληφθεῖ ἡ βία.
- Νὰ πληρωθοῦν πολεμικὲς ἀποζημιώσεις στὸν λαό.
- Νὰ γυρίσουν ΟΛΟΙ οἱ πρόσφυγες, Ἑλληνες και Τούρκοι, στὰ σπίτια τους.

Τὸ αἷμα και οἱ θυσίες τοῦ λαοῦ μας πρέπει νὰ ὀδηγήσουν σὲ μιὰ λύση γιὰ τὸ λαό και ὄχι στὴ λύση τῶν προβλημάτων τῆς ξενόδοϋλης κεφαλαιοκρατίας, ποὺ εἶναι τὸ μοίρασμα τῆς Κύπρου.

Ἡ λύση, ποὺ μαγειρεύεται σήμερα εἶναι λύση, ποὺ καθιερώνει τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ σὰν ἀφέντη στὸν τόπο μας. Σήμερα και ὄχι αὔριο ὁ λαός με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατική τάξη ὀφείλει νὰ ἀγω-

νιστεῖ γιὰ νὰ ἀποτρέψει αὐτὸ τὸν κίνδυνο, γιὰτὶ μιὰ τέτοια λύση θὰ δώσει δεκαετίες δλάκερες μαύρης ὑποδούλωσης και δεινῶν γιὰ τὸν λαό μας.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ἐλες οἱ δυνάμεις τοῦ λαοῦ, ἄλες οἱ συνεπεῖς πατριωτικὲς δυνάμεις νὰ συγκροτήσουν ἀμέσως τὸ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατική τάξη, ποὺ νὰ ἀποτελέσει τὴ σίγουρη δύναμη τῆς ἀποτροπῆς τῆς καταστροφῆς τοῦ τόπου.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ νὰ ὀργανώσει τὴν ἀμυνα τοῦ τόπου, σὲ μιὰ γρανιτένια δύναμη, ἱκανὴ νὰ συγκρατήσει και νὰ ἀνατρέψει ὅποιαδήποτε νέα ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐμεσο χρέος ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους ἀγωνιστές, νὰ δουλέψουν γιὰ νὰ κατανοηθεῖ σωστὰ ἀπὸ τὸ λαό και νὰ καταγγεληθεῖ ὁ ρόλος τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης τοῦ τόπου μας, με στόχο νὰ τῆς ἀφαιρεθεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ὀδηγᾷ τὸν τόπο και τὸν λαό στὴν καταστροφή.

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Οι πρόσφατες αυξήσεις στις τιμές διαφόρων ειδών μαζικής κατανάλωσης αποτελούν, αναμφίβολα, μια αγτιλαϊκή ενέργεια, σε βάρος του βιοτικού επιπέδου του λαού, που δικαιολογημένα ξεσήκωσε την αγανάκτηση και την αντίδραση της εργατικής τάξης, της αγροτιάς, των προσφύγων και των εργαζομένων.

Η Βουλή, παρά τις τόσες υποσχέσεις της για βελτίωση της οικονομικής κατάστασης, (στις προεκλογικές εκστρατείες των κομμάτων) απόδειξε για άλλη μια φορά, πώς καταχράται της ψήφου και της εμπιστοσύνης του λαού και πώς αντίθετα από την απαίτηση και τις προσδοκίες του λαού, παρουσιάζεται με πολιτική πλέρια ταυτισμένη με την άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη, πολιτική που χτυπά άσταμάτητα τα λαϊκά στρώματα, ενώ αυξάνει τα κέρδη και τα υπερκέρδη της κεφαλαιοκρατίας.

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΠΟΥ ΨΗΦΙΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝ

Με τα πρόσφατα νομοσχέδια, που εισηγήθηκε ή έχτελεστική εξουσία και ψήφισε ή Βουλή, με ελάχιστες τροποποιήσεις αυξήθηκαν οι τιμές: Στα τσιγάρα, στη μπίρα, στα αναψυκτικά και στα κοτόπουλα. Η αύξηση αυτή οφείλεται στην αύξηση της φορολογίας που επέβαλε η Κυβέρνηση και η Βουλή πάνω στα είδη αυτά.

Πέρα από τις αυξήσεις αυτές ψηφίστηκε Νόμος, που προνοεί την αύξηση 2% στους δασμούς των εισαγομένων εμπορευμάτων, με την προϋπόθεση πώς δεν πρόκειται να αυξηθούν και οι τιμές

των προϊόντων αυτών. Από αυτή τη νομοθεσία εξαιρούνται τα τρόφιμα, φάρμακα, ζωοτροφές και γεωργικά φάρμακα. Όλα τα έσοδα από τους δασμούς αυτούς θα πηγαίνουν στο ταμείο «ανάκουφισής έχτοπισθέντων».

Ο νόμος αυτός εγκρίθηκε ομόφωνα, όπως και οι πιο πάνω, από όλα δηλαδή τα Κόμματα που συμμετέχουν στην Βουλή, σαν νόμος έχταχτης προσφυγικής επιδάρυσης.

Τέλος ή Βουλή έγκρινε νομοσχέδιο που προνοεί «τήν επιβολή μειωμένης φορολογίας στα κέρδη ξένων εταιρειών, που έχουν σαν βάση τους την Κύπρο ή έγγράφονται στην Κύπρο και διεξάγουν εργασίες στο έξωτερικό». Ο νόμος αυτός αποτελεί τροποποίηση του Νόμου του 1975, έτσι ώστε οι ξένες εταιρείες να φορολογούνται με 10% «έπί των συντελεστών φορολογίας, που ισχύουν για τις Κυπριακές εταιρείες».

Στο νόμο αυτό αντιτάχτηκαν οι βουλευτές του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ που απόσχαν από την ψηφοφορία, ενώ ψηφίστηκε από όλους τους βουλευτές του Κόμματος του Κυπριανού.

Έχτος από την ψήφιση των πιο πάνω νόμων, έκρεμοδν ακόμα αρκετά νομοσχέδια που βασικά εισηγούνται:

«Έπιβολή φορολογίας επί ακινήτου ιδιοκτησίας». Το νομοσχέδιο προνοεί άπαλλαγή από τή φορολογία αυτή των:

α) Δημοσίων τάπων ταφής, β) «έκκλησιών, παρεκκλησιών, τεμενών, οίκημάτων συνελεύσεων ή κτιρίων ή μέρους

αὐτῶν ἀφιερωμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἄσκησιν δημοσίων θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν», γ) νοσοκομείων, δ) σχολείων, ε) ἀκίνητης ἰδιοκτησίας ποῦ ἀνήκει στὴν Δημοκρατία, στ) ἀκίνητης ἰδιοκτησίας ποῦ ἀνήκει σὲ ξένο Κράτος καὶ χρησιμοποιεῖται: σὺν Πρεσβείᾳ ἢ προξενεῖο ἢ τόπος ποῦ διαμένει διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι τὸ ἐνδιαφερόμενο Κράτος κάμνει τὸ ἴδιο γιὰ μᾶς στὸν τόπο του, ζ) φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα δημοσίου χαρακτήρα, η) τόπους κοινῆς νομῆς, θ) ὅ,τι ἀνήκει σὲ Δῆμο καὶ ἀποτελεῖ περιουσία κοινῆς ὀφείλειας καὶ ι) ὅσες περιουσίες βρίσκονται στὰ κατεχόμενα.

Βασικὰ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ἀπαλλάσσει: α) τὴν ἐκκλησία, β) τὸ κράτος καὶ τὴν δημόσια περιουσία, γ) τὶς περιουσίες ξένων κρατῶν καὶ δ) τὶς περιουσίες ποῦ βρίσκονται στὰ κατεχόμενα.

Μὲ δάση αὐτὸ τὸν νόμο, ἂν ἐγκριθεῖ, κάθε οἰκοδομὴ θὰ φορολογεῖται μὲ 3% «ἐπὶ τῆς ἐχτετιμημένης ἀξίας της» καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀκίνητη περιουσία, δηλαδή χωράφια, ἀμπέλια, φάρμες κλπ. μὲ 7%.

Κοντὰ σ' αὐτὰ συζητεῖται νὰ ἐπιβληθεῖ φόρος ψυχαγωγίας.

Τέλος, πρέπει νὰ σημειωθεῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἐγκρισὴ τῶν νομοσχεδίων αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ περιμένουμε κι ἄλλα, μὲ δάση τὸ πνεῦμα ποῦ ἐπικρατεῖ στὴν Κυβέρνηση καὶ τὴ Βουλὴ.

Βέβαια, παράλληλα μὲ τοὺς νόμους αὐτούς, πρέπει νὰ ὑπολογίσουμε καὶ τὶς αὐξήσεις στὶς τιμὲς διαφόρων προϊόντων, ποῦ ἐπιβάλλονται μὲ τὴν ἐγκρισὴ τῆς «ἐπιτροπῆς τιμῶν», ὅπως τὴν αὐξήσῃ τοῦ ψωμοῦ, τοῦ γκαζιοῦ, τῶν πετρελαίων, τῶν κομίστρων στὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ ἰδιαίτερα ἢ ἀστραπιαία αὐξήσῃ τῶν τιμῶν στὰ βιομηχανικὰ προϊόντα ποῦ ἐπιβάλλουν αὐθαίρετα οἱ παραγωγοί.

Βασικὴ αἰτιολογία γιὰ τὴ ψήφισή τῶν πιὸ πάνω νόμων εἶναι ἡ ἀ-

νάγκη νὰ καλυφτεῖ τὸ ἔλλειμμα ποῦ προκύπτει, ὅστερα ἀπὸ τὴν κατάργησῃ τοῦ νόμου περὶ ἐχτάχτων εἰσφορῶν γιὰ τὸ ταμεῖο ἐχτοπισθέντων. Στόχος νὰ συγκεντρωθοῦν 6 ἐκαττομύρια λίρες, καθ' ἕνα χρόνο, γιὰ νὰ μπόρῃ νὰ συγκροτηθεῖ ἡ οἰκονομία μας.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΥΣ ΒΑΡΥΝΟΥΝ Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Πιὸ πάνω φαίνεται πὼς στόχος τῶν νόμων αὐτῶν καὶ τῶν νομοσχεδίων ποῦ ἐκρεμοῦν, εἶναι ἡ συσσώρευση κεφαλαίου γιὰ τὴν «συγκρότησῃ τῆς οἰκονομίας μας» καὶ τὸ ξεπέραςμα τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων. Ὁ Κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος, ὀπλισμένος μὲ τὴν ἐξουσία ποῦ τοῦ δίνει ἡ Κυβέρνηση, δῆλωσε καθαρὰ καὶ ξάστερα πὼς ἡ φορολογία αὐτὴ ἐπιβάλλεται γιὰ νὰ καλύψει τὸ ἔλλειμμα ἀπὸ τὸν τερματισμὸ τῆς προσφυγικῆς ἐπιβάρυνσης. Μὲ ἄλλα λόγια, εἶναι σὺν νὰ μᾶς εἶπε ὅτι σταμάτησαν νὰ μᾶς ἀρπάζουν ἀπὸ τὴ μιὰ τζέπη καὶ μᾶς ἀρπάζουν ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἔτσι ἡ ἀπαίτησῃ καὶ ὁ ἀγῶνας τοῦ λαοῦ μας νὰ σταματήσουν οἱ ἀποκοπὲς γιὰ τὸ «προσφυγικὸ ταμεῖο» καὶ γιὰ «ἴση κατανομή τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν» πῆγε στὴν οὐσία στὸν ἀέρα. Δὲν φοβᾶται μάλιστα ἡ ἄρχουσα κεφαλαιοκρατικὴ τάξη νὰ τὸ δηλώνει καθαρὰ καὶ νὰ τὸ παραδέχεται, κάμνοντας ἐπίδειξη τῆς ἰκανότητάς της νὰ ἐξαπατᾷ καὶ νὰ ἀπομυζᾷ τὸν ἰδρώτα καὶ τὸν τόπο τοῦ λαοῦ μας.

Μίλησαν ἀκόμα γιὰ ἀνασυγκρότησῃ καὶ ἀνάγκη λύσης τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ποῦ ἔφερε τὸ πραξικόπημα καὶ ἡ εἰσβολή. Ἔχουμε πικρὴ πείρα αὐτῆς τῆς «ἀνασυγκρότησης» γι αὐτὸ καταλαβαίνουμε πλέρια τὰ σχέδια τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Πρόσφατα ἀκούσαμε νὰ γίνεται πολὺς ντόρος γιὰ τὴν «ἀνάκαμψῃ τῆς οἰκονομίας μας». Μιὰ «ἀνάκαμψῃ» ποῦ δλοκληρωτικὰ ἀληθεύει γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατία

και τις επιχειρήσεις της. «Μιά «ανάκαμψη» που περιλαμβάνει μονάχα τα κέρδη και τα υπερκέρδη της κεφαλαιοκρατίας και το ξαναστήσιμο του συστήματος της «ατομικής πρωτοβουλίας» δηλαδή του καπιταλισμού.

Έτσι, ενώ ο λαός μας δουλεύει άσταμάτητα, συνέχεια εξαθλιώνεται οικονομικά, ενώ όλη ή συσσώρευση κεφαλαίων, από όλες τις πηγές, διοχετεύεται στα ταμεία της κεφαλαιοκρατίας για να αναπτυχτεί ακόμα περισσότερο. Για τον λαό παραμένουν χαμένες κατακτήσεις τα δικαιώματα και τα όφελήματά του, παραμένει χαμένη κατάκτηση το δικαίωμά του να γεμίζει το στομάχι του μ' ένα κομμάτι ψωμί.

Και δυστυχώς όλα αυτά δεν αρκούν για την άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη, μα έννοει να στριμώξει ακόμα περισσότερο το λαό μας και να τον ξεζουμίσει, εφαρμόζοντας την λαϊκή παροιμία «τή λεμονόκουπα όσο τή σφίγγεις θγάζει...». Αυτό και τίποτε άλλο είναι που επιδιώκουν οι καινούργιοι αυτοί νόμοι και τα νομοσχέδια, που ασφαλώς θα εγκριθούν, όπως και τα προηγούμενα.

ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Η φιλοσοφία της αύξησης της έμμεσης φορολογίας και κατά συνέπεια της αύξησης των τιμών, πάνω στα είδη που είδαμε, είναι άπλοϊκή και εύκολη για τον καθένα. Η συσσώρευση κεφαλαίου από είδη πλατιάς κατανάλωσης, που αποτελούν πρώτες ανάγκες για το λαό ή που στηρίζονται στη μαζική κατανάλωση, είναι από πριν έγγυημένη και σίγουρη. Το κοτόπουλο καταναλώνεται σήμερα σε μεγάλες ποσότητες από τον λαό μας εξ αίτίας της τεράστιας ακρίβειας των άλλων κρεάτων. Αποτελεί, λοιπόν, έγγυημένο παράγοντα συγκέντρωσης χρημάτων σε βάρος του λαού. Το ίδιο συμβαίνει και με την μπύρα, με τα τσιγάρα και τα αναψυχτικά που καταναλώνονται σε υπέρογκες ποσότητες. Αυτή ή αύξηση των τιμών αποτελεί μια ακόμα τσεκκουριά πάνω στο εξαθλιωμένο μεροκάματο των λαϊκών στρωμάτων, που αμείβονται χαμηλά και ένα άλλο χτύπημα στο βιοτικό επίπεδο της εργατικής

τάξης, της αγροτιάς, των προσφύγων και των εργαζομένων.

Η ΑΥΞΗΣΗ 2% ΣΤΟΥΣ ΔΑΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Μια επιπόλαιη εξέταση της φορολογικής αυτής αύξησης, θα έδειχνε, πως ή Κυβέρνηση αποφάσισε επιτέλους να φορολογήσει και τους μεγάλους έμπορους ή τους κεφαλαιοκράτες, αναγκάζοντας τους να συνεισφέρουν κι αυτοί, έστω λίγα ψίχουλα, για το ξεπέραςμα της οικονομικής κρίσης, αφού μέχρι στιγμής εφαρμόζεται ή ταχτική να τους δίνει μόνο και ποτέ να μην τους παίρνει.

Δυστυχώς όμως δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Πάλι είναι ο λαός που θα σηκώσει τους ώμους του κι αυτή την φορολογία. Η πρόνοια πως ή φορολογία αυτή δεν σημαίνει και την αύξηση των τιμών έχ τ ο ς α ν τ ο έ γ κ ρ ί ν ε ι . τ ο ά ρ μ ό δ ι ο Υ π ο υ ρ γ ε ι ο ε ί ν α ι ά ν α μ φ ί θ ο λ α έ ν α π α ρ ά θ υ ρ ο , , π ο υ α υ ρ ι ο θ ά ά ν ο ι χ τ ε ί γ ι ά ν ά ύ π ο σ τ η ρ ί ξ ε ι τ ο «δίκαιο» της κεφαλαιοκρατίας που πάντα επιβάλλεται στον τόπο μας. Όμως και πέρα από αυτόν τον τρόπο, τίποτε δεν εμποδίζει την κεφαλαιοκρατία να αυξήσει τις τιμές των εμπορευμάτων της, γιατί κάθε φορά που οι ξένες εταιρείες αυξάνουν τις τιμές των βιομηχανικών τους προϊόντων, για την κεφαλαιοκρατία σημαίνει κατάλληλη ευκαιρία, για την αύξηση και των δικών της κερδών.

Η ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΑ ΚΕΡΔΗ ΕΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Με τον νόμο αυτό Κυβέρνηση και Βουλή στοχεύουν να κάνουν τον τόπο μας άντρο και λημέρι των ξένων εταιρειών. Είναι μάλιστα νόμος που, όπως δείχνουν τα πράγματα, τον επιδειώξαν οι ίδιες ξένες εταιρείες, μια και τα ξένα μεγάλα συμφέροντα μπορούν να μεταχειρίζονται όπως θέλουν την άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη, που τους υπηρετά πιστά. Το δυνάμωμα, ή μεγαλύτερη εκμετάλλευση του λαού και του τόπου μας, ο καπιταλιστικός τρόπος ανάπτυξης αποτελεί για την άρχουσα τάξη επιθυμία και στόχο, έστω κι αν αυτό γίνεται σε

δάρος του λαού και του τόπου μας. Φυσικά το γεγονός πως το νησί μας έγινε άντρο των ξένων καταχτητικών στρατευμάτων, των ξένων κατασκοπευτικών σταθμών και οργανώσεων δεν είναι αρκετό για την άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη, που μοχτά να μας κουβαλήσει και όσο τα δυνατόν περισσότερες ξένες εταιρείες.

Η ταχτική αυτή είναι εκείνη που στηρίζεται στη φιλοσοφία της άρχουσας κεφαλαιοκρατικής τάξης, πως ο λαός μας δεν πρέπει να στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις, μα στις ξένες. Πως χρειάζεται αφεντικά και προστάτες για να επιβιώσει. Πως πρέπει να εξαρτηθεί μέχρι το μεδούλι στα ξένα συμφέροντα και κεφάλαια κι όχι στα δικά του εργατικά χέρια, που να ανίκανα να τον θρέψουν.

Τι άλλο φανερώνει αυτός ο νόμος έχτος από την δουλικότητα της άρχουσας κεφαλαιοκρατικής τάξης. Και μιὰ τέτοια άρχουσα τάξη ποιά στ' αλήθεια εθνικοαπελευθερωτικό ρόλο μπορεί να παίξει ή ποιά εμπιστοσύνη μπορεί να της δείξει ο λαός μας;

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΧΤΗΣΙΑ

Δεν χωρεί καμιά αμφιβολία πως κι αυτό το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί. Κάτι τέτοιο θα σήμαινε σημαντικό χτύπημα κύρια για τους αγρότες του τόπου και ύστερα για τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Το αγροτικό πρόβλημα έχει φτάσει στο αποκορύφωμά του. Οί τιμές των λιπασμάτων, των φυτοφαρμάκων και των μηχανημάτων ανεβαίνουν άστραπιαία. Από την άλλη οί τιμές των αγροτικών προϊόντων εξευτελίζονται, φέρνοντας το φοβερό αποτέλεσμα να μη συμφέρει στους αγρότες, ύστερα από τόσα έξοδα και κόπους, να πληρώνουν εργατικά χέρια, για το μάξιμα και τη διάθεση της σοδιάς. Η ζωή του αγρότη γίνεται σκληρή και αδύσταχτη.

Δυστυχώς όμως όλα αυτά δεν ικανοποιούν την άρχουσα κεφαλαιοκρατική

τάξη, που έρχεται να φορολογήσει με 7% τα χωράφια, τα άμπέλια και τα περβόλια των φτωχών αγροτών μας, και μάλιστα τη στιγμή που τα άρμόδια Υπουργεία υπόσχονται λύση όλων των αγροτικών προβλημάτων.

Το δεύτερο σημείο του νομοσχεδίου χτυπά κατακέφαλα τους έργατες, τους υπαλλήλους και τους εργαζόμενους, που πέρα από την τωρινή σκληρή φορολογία, πέρα από την αύξηση του ρεύματος κλπ., υποχρεώνονται να πληρώσουν ακόμα 3% πάνω στην έχτιμημένη αξία του σπιτιού τους, που έχτισαν με τον κόπο και τον ιδρώτα δεκάδων χρόνων.

Μια τέτοια φορολογία θάταν δίκαιη αν απ' αυτήν απαλλάσσονταν τα φτωχά λαϊκά στρώματα, οί πρόσφυγες, οί εργαζόμενοι και επιβαλλόταν μόνο πάνω στους κεφαλαιοκράτες και τα μεγάλα άγροκτήματά τους. Θάταν δίκαιη αν επιβαλλόταν πάνω στα μεγάλα άγροκτήματα και τη γή της εκκλησίας και των μοναστηριών. Αυτοί είναι που πρέπει να φορολογηθούν και πολύ ψηλά, γιατί μέχρι σήμερα τίποτε δεν έχουν προσφέρει για την ανακούφιση του λαού και το ξεπέραςμα της κρίσης.

Που λοιπόν, στ' αλήθεια βρίσκεται ή «άτομική ιδιοκτησία» που προπαγανδίζει μεγαλόστομα το καπιταλιστικό σύστημα, για τα φτωχά λαϊκά στρώματα, αφού και αυτό που αποχτούν με χίλιους δυό κόπους και στερήσεις, στην ουσία δεν είναι δικό τους, μα αντίθετα πληρώνουν για αυτό τα ύστερήματά τους;

ΟΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Έχει που το νομοσχέδιο αυτό φτάνει στην μεγαλύτερη ξεδιαντροπία του είναι ή εξαίρεση της εκκλησίας από την φορολογία αυτή. Η εκκλησιαστική και μοναστηριακή περιουσία, που υπήρξε ο μεγάλος άπών από κάθε θεληματική ή αναγκαστική συνεισφορά για το κακό που μας βρήκε, απαλλάσσεται για άλλη μιὰ φορά. Το θεσμικό εκκλησιαστικό κεφάλαιο, που αναπτύσσεται άστραπιαία στο τόπο μας σε κεφαλαιοκρατικό με τις μεγάλες του έπεγδύσεις, με τις τράπεζες και τα ξενοδοχεία του, «νομικά και ή-

θικά» μπορεί να ζει, να αναπτύσσεται και να λειτουργεί πάνω στις πλάτες του λαού χωρίς, τίποτε να το εμποδίζει. Είναι απάνθρωπο, όσο και αντιλαϊκό να παρουσιάζεται αυτό το φαινόμενο. Με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, μα και χωρίς αυτό, προκύπτει αναμφίβολα το εκκλησιαστικό ζήτημα. Ο λαός μας πρέπει να πάψει να ανέχεται αυτή την κατάσταση και να υψώσει τη φωνή του για να σταματήσει.

Ο ΦΟΡΟΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Ο φόρος ψυχαγωγίας, που συζητείται να επιβληθεί, είναι μια άλλη καταλήστευση του λαού μας, που δεν χρειάζεται καμιά συζήτηση, γιατί όπως πολύ σωστά δήλωσαν κάποιοι πρόσφυγες» δεν έμεινε τίποτε άλλο παρά να μας φορολογήσουν και τον ύπνο μας» ή «το δικαίωμα ζωής».

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Η ευθύνη των πολιτικών κομμάτων, για αυτή την οικονομική καταλήστευση, δεν μπορεί με κανένα τρόπο να παραμεριστεί, μια και στη Βουλή ανήκουν όλα τα Κόμματα αυτά και είναι μέσα από την Βουλή που μας έρχονται αυτοί οι νόμοι.

Στις προεκλογικές τους εκστρατείες όλα τα κόμματα υποσχέθηκαν καλύτερη του βιοτικού επιπέδου του λαού. Πού πήγαν όλες εκείνες οι υποσχέσεις; Πώς μπορούν σήμερα να εμφανίζονται μπροστά από τον λαό; Είναι αυτά τα έρωτήματα που ο λαός πρέπει να απαντήσει για να καταλάβει σε ποιους έδωσε τη ψήφο του, σε ποιους εμπιστεύτηκε την τύχη του.

Η ευθύνη βαρύνει ασφαλώς τόσο τα κόμματα αυτά, που συμμετέχουν στην Βουλή, όσο και τις συντεχνίες και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Η διαφωνία του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ στον νόμο για τη μείωση της φορολογίας στα κέρδη των ξένων εταιρειών, δεν έχει κανένα αντίκρουσμα, όσο κι αν πασχίζουν να υψώσουν τη φωνή τους και να επισημάνουν την σοβαρότητα και την ζημιά που φέρνει αυτός ο νόμος. Αυτό γιατί είναι αυτοί που 6

μήνες πριν συνεργάστηκαν με τη «Δημοκρατική Παράταξη» και έπεισαν τον λαό να ψηφίσει 21 βουλευτές της. Είναι αυτοί που, ενώ είχαν όλη την δύναμη, επέτρεψαν στην κεφαλαιοκρατική τάξη να υπερισχύσει στη βουλή, δίνοντας της το δικαίωμα να αποφασίζει την τύχη του λαού μας.

Είναι το ΑΚΕΛ που προπαγανδίζει και προπαγανδίζει πώς πρέπει να αναθέσουμε και να εμπιστευθούμε την ηγεσία του αγώνα μας στην άρχουσα τάξη. Είναι το ΑΚΕΛ που έθεσε την εργατική τάξη στην υπηρεσία της κεφαλαιοκρατίας, και της επέτρεψε να ξανασηλωθεί και να δηλώνει πώς η ανάκαμψη της οικονομίας «οφείλεται στη συνεργασία των τάξεων».

Γιατί λοιπόν σήμερα «δυσανεστείται» όταν μπροστά από τα μάτια του αποδειχεται πώς η άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη είναι ξενοκίνητη, πώς υπηρετεί πιστά και αφοσιωμένα τα συμφέροντα των ξένων μεγάλων εταιρειών και του ιμπεριαλισμού γενικότερα;

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ. ΚΥΠΡΟΥ

Οι καινούργιοι νόμοι που ψηφίστηκαν ήρθαν να αποδείξουν στην πράξη και με τον πιο περίτρανο τρόπο, την θέση του Κόμματός μας, πώς ο τερματισμός της προσφυγικής επιβάρυνσης θα καλυφτεί με την αύξηση της φορολογίας. Ήρθαν να αποδείξουν πώς καμιά εμπιστοσύνη δεν μπορούμε να δώσουμε στην ξενοκίνητη και ξενόδουλη άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη. Ήρθαν να αποδείξουν και να δικαιώσουν το Κόμμα μας, πώς η πολιτική ηγεσία και η ηγεσία των φευτοαριστερών κομμάτων είναι ανάξια και ανίκανη να πάρει στα χέρια της τις τύχες του λαού μας.

Είναι καιρός να συνειδητοποιήσει ο λαός μας και ιδιαίτερα η εργατική τάξη, πώς πρέπει να πάρουν οι ίδιοι τον αγώνα και την τύχη του στα χέρια του. Το ξεπούλημα του τόπου και του λαού μας, πραγματοποιείται τόσο στο έθνικό πρόβλημα, όσο σ' όλα τα οικονομικά και πολιτικά προβλήματα. Να σταματήσει η εμπιστοσύνη του λαού μας στην άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη και στην πολιτική ηγεσία. Να πάρουμε τις τύχες μας στα δικά μας χέρια.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα περνᾶ σήμε-
ρα μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ κρίσιμες φάσεις τῆς
ἱστορίας του. Ὁ τόπος μας ἀπειλεῖται ἄ-
μεσα μὲ διχοτόμηση.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία πὼς οἱ τελευ-
ταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις, πὺ σημαδεύ-
τηκαν, κύρια, ἀπὸ τὶς δυὸ πρόσφατες συ-
ναντήσεις Μακάριου — Ντεχτάς, σὰν
μιὰ νέα προσπάθεια γιὰ «λύση» τοῦ Κυ-
πριακοῦ προβλήματος, ὀφείλονται στὴ νέα
ἐξόρμηση τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλι-
σμοῦ, πὺ μὲ τὴ μάσκα τῆς ἀναγεν-
νημένης, δημοκρατικῆς, ἠθικῆς Ἀμερι-
κῆς, προσπαθεῖ νὰ λύσει ὅλα τὰ προ-
βλήματα πὺ ἀφοροῦν τὴν πάρα πέρα
ἐξέλιξή του.

Ἡ τεράστια στρατηγικὴ σημασία τοῦ
νησιοῦ μας κἀμνει τὸ πρόβλημά μας νὰ
μπαίνει στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἐνδια-
φέροντος τῶν ἱμπεριαλιστῶν ὅλου τοῦ κό-
σμου. Ὅλοι πασιζοῦν νᾶχουν τὰ δικὰ
τους ὀφέλη, τὸ δικό τους μερτικό, ἀπὸ
τὴ λύση τοῦ προβλήματός μας. Σ' αὐτὸ
ὀφείλεται ἡ πρόσφατη ἐντατικὴ κινητο-
ποίησή τους, σ' αὐτὸ ὀφείλονται τὰ τε-
λευταῖα τους «καλά» λόγια.

Ὁ τόπος μας κινδυνεύει. Ἡ ἄρχουσα
κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, ὄντας ἀνίκανη
νὰ διεξάγει ἕνα γνήσιο ἀπελευθερωτικὸ
ἀγῶνα, μᾶς ὀδηγᾶ σπὸ συμβιβασμὸ μὲ
τὸν ἐχθρό. Ἡ λύση πὺ συζητᾶ εἶναι πέρα
καὶ ἔξω ἀπ' τὴ σωστὴ βάση τοῦ
προβλήματος, πέρα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν ἱ-
στορικὴ ἀναγκαιότητα τοῦ τόπου καὶ τὰ
αἰσθήματα τῶν μαζῶν, πέρα καὶ ἔξω ἀ-
πὸ τὶς ἀποφάσεις καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ
Ο.Ε.Ε., πὺ τόσο διατυμπανίζουν ὅτι θά-
ζουν σὰν βάση κάθε συζήτησης. Ἡ λύση
πὺ συζητᾶ σημαίνει δυὸ χωριστὲς οἰκο-
νομίες, σημαίνει μοίρασμα τοῦ λαοῦ καὶ
τοῦ τόπου, σημαίνει διχοτόμηση.

Κι ὅλα αὐτὰ γίνονται πίσω ἀπ' τὶς
πλάτες τοῦ λαοῦ, χωρὶς ὁ λαὸς νὰ συμ-

μετέχει στὴ χάραξη τῆς πορείας. Ὁ λαὸς
μένει πάντα ἀπληροφόρητος, ἀκαθοδήγη-
τος, ἀνοργάνωτος.

Ἐδῶ βρίσκονται τὰ καθήκοντα τῶν πο-
λιτικῶν κομμάτων τοῦ τόπου πὺ καμῶ-
νονται τοὺς ἡγέτες καὶ ὑπερασπιστὲς τοῦ
λαοῦ. Νὰ καθοδηγήσουν, νὰ ὀργανώσουν
τὸν λαό, νὰ τοῦ ποῦν ὅλη τὴν ἀλήθεια,
νὰ τοῦ δείξουν τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας
καὶ τῆς λευτερίας.

Τὶ στάση κρατοῦν ὁμως ὅλα τὰ πολι-
τικὰ κόμματα τοῦ τόπου, μπροστὰ στὶς
τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις, μπροστὰ
στὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, πὺ τόσο
ἐξόφθαλμα μᾶς ὀδηγεῖ ἡ ἄρχουσα κεφα-
λαιοκρατικὴ τάξη τοῦ τόπου. Τὶ στάση
κρατοῦν αὐτὰ τὰ κόμματα πὺ θέλουν νὰ
παρουσιάζονται δημοκρατικά, ἀντιἱμπε-
ριαλιστικά, ἀντιστασιακά;

Ὅλα ἀνεξαίρετα τὰ πολιτικὰ κόμματα
τοῦ τόπου συμφωνοῦν καὶ προπαγανδί-
ζουν τὸν χειρισμὸ τοῦ Κυπριακοῦ προ-
βλήματος ἀπ' τὴν ἄρχουσα κεφαλαιοκρα-
τικὴ τάξη. Ὅλοι εἶδαν σὰν θετικὲς τὶς
δυὸ συναντήσεις Μακάριου — Ντεχτάς,
σὰν δῆματα γιὰ μιὰ σίγουρη, δίκαιη
καὶ σταθερὴ λύση τοῦ προβλήματος.

Ἡ ἀλήθεια ὁμως εἶναι ἄλλη. Οἱ τελευ-
ταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις πιστοποιήσαν ἄ-
κόμα μιὰ φορὰ τὸν ἀντεθνικὸ χαρακτήρα
τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης.
Μέσα ἀπ' τὶς δημοσιογραφικὲς διασκέ-
ψεις καὶ τὶς δηλώσεις βγαίνει ξεκάθαρα
πὺς τὸ πρόβλημά μας συζητιέται μακριὰ
ἀπ' τὴ σωστὴ του πορεία, ἀπλῶς καὶ μό-
νο γιὰ τὸ μερτικό πὺ θάχει στὴν κατο-
χὴ τῆς ἢ κάθε πλευρά. Μάλιστα αὐτὲς
οἱ συζητήσεις γίνονται μὲ τὴν παρουσία
τῶν πάνοπλων Τούρκικων στρατευμάτων,
πὺ ἀποτελοῦν μιὰ ἄμεση ἀπειλὴ γιὰ τὴ
ζωὴ καὶ τὴν ὑπόσταση τοῦ τόπου.

Ὁ μακροχρόνιος ἀγῶνας, πὺ τόσο πο-

λύ προπαγάνδισαν όλα τα πολιτικά κόμματα, που έκαμαν παντιέρα τους στην προεκλογική έκστρατεία για να κερδίσουν τις ψήφους του λαού, που γι' αυτούς αποτελούσε πιστοποιητικό πατριωτισμού, έσθησε μέσα σε μιὰ νύχτα. Τα μετερίζια και τα κάστρα γκρεμίστηκαν πριν καλά καλά χτιστούν. Τώρα όλοι σιωπούν, όλοι δέχονται τον χειρισμό απ' την «έθνική ηγεσία». Και καλοῦν μάλιστα το λαό σε ενότητα, σε πειθαρχία κάτω απ' αυτή την ηγεσία.

Τὸ προεκλογικὸ φάγωμα, ποῦχε για στόχο τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Κληρίδη, σὰν τοῦ αἰτίου ὄλων τῶν συμφορῶν μας, ξεχάστηκε ξαφνικά. Κι ἄς εἶχαν ξοδευτεῖ ἕνα σωρὸ ἀφίσσιες, φυλλάδια καὶ ὀμιλίες για ἀλληλοκατηγορίες. Τώρα ὅλοι μαζί κάθονται χαμογελαστοὶ στὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο, κι ὅλες οἱ ἀποφάσεις εἶναι ὁμόφωνες.

Ἡ προσκόλλησή μας στὴ Δύση καὶ ἰδιαίτερα στὸν ἀμερικάνικο παράγοντα, ποῦ πρότεινε προεκλογικὰ ὁ Κληρίδης, γίνεται τώρα ἡ ἐπίσημη γραμμὴ τῆς Κυβέρνησης. Καὶ σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν γραμμὴ συμφωνοῦν ὅλα τὰ προεκλογικά, ἀντιαμερικανικά, ἀντιϊμπεριαλιστικά, ἀντιστασιακά κόμματα. Ὅλα αὐτὰ τὰ κόμματα ποῦ πριν 6 μῆνες ὄργωναν τὴν Κύπρο για νὰ διαφωτίσουν τὸν λαό για τὸν «πραξικοπηματία Κληρίδη» καὶ τὸν σατανικὸ ρόλο τῶν ἀμερικάνων. Τώρα κανένας δὲν ὀργώνει τὴν Κύπρο. Κανένας δὲν θγαίνει νὰ φωτίσει τὸν λαό ποῦ ὀδηγιέται ὁ τόπος, κανένας δὲν ἀποκαλύπτει τὸ ρόλο τοῦ νέου χαμογελαστοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἡ κι ἂν τὸ κάνουν μιλοῦν πάντα ἄοριστα κι ἀκαταλαβίστικα. Μιλοῦν για σκοτεινά, για σατανικά σχέδια τῶν ἀμερικάνων, ποῦ σε καμμιά περίπτωση δὲν τὰ συνδέουν με τὴ λύση τοῦ προβλήματός μας, ἀφοῦ ἀκριβῶς μ' αὐτὰ τὰ σχέδια καὶ μ' αὐτὴ τὴ λύση συμφωνοῦν ἀπόλυτα. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ μεγάλη ἀντίφαση ὄλων ἀναιξέρετα τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Ἀπὸ τὴ μιὰ βλέπουν σατανικά σχέδια, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη συμφωνοῦν μ' αὐτὰ τὰ σχέδια.

Ἰδιαίτερα ἡ ψευτοαριστερὴ ηγεσία, ποῦ τόσο ὑποκριτικὰ προσπαθεῖ νὰ παραπλανήσει τὸ λαό, ἀπὸ τὴ μιὰ φωνάζει

για ἀμερικάνικο δάχτυλο καὶ για νέα καταστροφικά σχέδια καὶ θέλει νὰ παρουσιάζεται σὰν ὁ μεγάλος ἀντιϊμπεριαλιστὰς, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴν ἴδια στιγμή, δέχεται τὴ γραμμὴ λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, ποῦ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ γραμμὴ ποῦ ἐξυπηρετεῖ αὐτὰ τοῦτα τὰ σχέδια ποῦ κατηγορεῖ. Γιατί τὸ κάμνει αὐτὸ ἡ ψευτοαριστερὴ ηγεσία; Τὸ κάμνει για νὰ μὴ ξεπέσει ὀλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὰ μάτια τῶν μαζῶν, ἀλλὰ καὶ για νὰ ἐξυπηρετήσει τὰ συμφέροντα τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς, τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ, ποῦ καὶ σ' αὐτὸν συμφέρεῖ ἡ λύση ποῦ μαγειρεύεται, με τὴ διαφορά ὅτι θέλει κι αὐτὸς τὸ μερτικό του ἀπ' αὐτὴ τὴ λύση. Ἔτσι ἡ ψευτοαριστερὴ ηγεσία πέφτει σε μιὰ καταλυτικὴ ἀντίφαση. Φωνάζει ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, ταυτόχρονα δέχεται τὴ λύση καὶ παράλληλα προπαγανδίζει τὴ Σοβιετικὴ πρόταση για διεθνή Διάσκεψη, ποῦ δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ συμμετοχὴ τοῦ σοσιαλιμπεριαλισμοῦ στὰ παζάρια τῆς λύσης τοῦ προβλήματός μας. Οἱ τελευταῖες τῆς ἀντιαμερικάνικες φωνές συμβαδίζουν τέλεια με τὴν τελευταία ἐντατικὴ κινητοποίηση τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς, (ἐπίσκεψη Τσιακλαγιαγκιλ στὴ Μόσχα, μελλοντικὴ συνάντηση Γκρομόκο — Βάνς κλπ.).

Ἡ ἐπιστροφή ὄλων τῶν προσφύγων στὰ σπίτια τους ἦταν ἕνας ἄλλος στόχος ποῦ προπαγάνδισαν ἔντονα ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα. Σήμερα ξέρουν πολὺ καλά πῶς, με τὴ λύση ποῦ μαγειρεύεται, κάτι τέτοιο δὲν πρόκειται νὰ γίγει. Κι ὅμως συμφωνοῦν ἀπόλυτα μ' αὐτὴ τὴ λύση. Καὶ τὸ χειρότερο δὲν θγαίνουν νὰ διαφωτίσουν τὸν λαό, παρὰ μόνο προσπαθοῦν οἱ ἴδιοι νὰ συσκοτίσουν τὰ πράγματα, κάμνοντας τὰ στραβά μάτια καὶ καλλιεργώντας οἱ ἴδιοι τὴς ἐλπίδες σ' ὅλους τοὺς πρόσφυγες.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα μπροστὰ στὴς τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις φαίνεται νὰ χάσαν τὰ νερά τους. Ἀλλοιῶτα δὲν ἐξηγιέται τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὴ μιὰ συμφωνοῦν ὀλόφθαλα με τὴς προσπάθειες λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη προσπαθοῦν νὰ χουν καὶ τὴν ἄλλη πόρτα ἀνοιχτὴ δηλ. τὴν περίπτωση ἀποτυχίας τῶν προσπαθειῶν. Για νὰρθουν καὶ πά-

λιν, ὁ καθένας χωριστά, νὰ διεκδικᾷ ἰδιότητες προφήτη, ὅτι τάχα «ἔμεῖς τὰ λέγαμε ἀλλὰ δὲν μᾶς ἄκουσαν», «ἔμεῖς προβλέψαμε», «ἔμεῖς προειδοποιήσαμε», «ἔμεῖς σταθήκαμε πάντα συνεπείς ἀγωνιστές» κλπ., κλπ. Τέτοια παραδείγματα εὐκολα μπορεῖ νὰ βρεῖ κανένας ἂν διαβάσει ἔστω καὶ μιὰ ἡμερίδα τους, ἂν ἀκούσει ἔστω καὶ μιὰ ὀμιλία τους. Ἄλλοι ὑποστηρίζουν κι ἄλλοι προειδοποιοῦν. Ἄλλοι ἀναλύουν τὰ θετικά κι ἄλλοι ἐπισημαίνουν τοὺς κινδύνους. Ἄλλοι προπαγανδίζουν τὴ λύση κι ἄλλοι ἀραδιάζουν πύρινα ἐπαναστατικά λόγια. Τέτοια σύγκριση καὶ τέτοια ἀνεπιτιμότητα εἶναι πρωτοφανής. Κανένας δὲν ἔχει τὴν τόλμη νὰ θγεῖ καὶ ν' ἀκολουθήσει μιὰ ξεκάθαρη πορεία. Ὅλες τὶς ἐνεργειές τους τὶς διακρίνει ὁ καιροσκοπισμός, καιροσκοπισμός πού προέρχεται ἀπὸ τὸ φόβο μὴ βρεθοῦν ξαφνικά ἀπομονωμένοι, ἀδύνατοι.

Μέσα στὴ φωτιά ἀπελευθερωτικῆς πάλης δὲν χωροῦν ἀμφιταλαντεύσεις, δὲν χωροῦν καιροσκοπισμοί, δὲν χωροῦν μέσες τοποθετήσεις. Ἡ ἀνήκεις ἀπ' ἐδῶ, ἢ ἀνήκεις ἀπ' ἐκεῖ. Ἡ εἶσαι μὲ τὴν ἀντίδραση ἢ εἶσαι μὲ τὸν λαό. Εἶτε ἢ μιὰ εἶτε ἢ ἄλλη τοποθέτηση βγαίνει ἀπὸ τὴν πράξη κι ὄχι ἀπὸ τὰ λόγια. Κι ὅλοι αὐτοὶ ἀπόδειξαν στὴν πράξη ὅτι εἶναι μὲ τὴ μεριά τῆς ἀντίδρασης, ἢ καλύτερα εἶναι οἱ ἴδιοι ἀντίδραση. Γιατί κανένας σ' αὐτὲς τὶς κρίσιμες στιγμὲς δὲν θγῆκε νὰ διαφωτίσει καθαρὰ καὶ ξάστερα τὸ λαό, νὰ τὸν κινητοποιήσει, νὰ τοῦ δείξει τὸ σωστὸ δρόμο, νὰ μετατρέψει τὴν ἀγανάκτησή του σὲ πράξη, σὲ μαχητικὴ δράση γιὰ ἀνακοπή τῆς καταστροφικῆς πορείας. Ὅλοι ἀποδεικνύονται, στὴν πράξη, ἄξιοι σηλοβάτες τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης. Τῆς τάξης πούχει δεμένα τὰ συμφέρον-

τά της μὲ τὸν ἐχθρό, πού ἐξυπηρετεῖ τὸν ἐχθρό.

Ὅλοι τους ἀρκοῦνται νὰ κάθονται στὶς βουλευτικὲς ἔδρες, νὰ παίρνουν τὸν παχουλὸ μισθὸ τους καὶ νὰ νομοθετοῦν. Καὶ μάλιστα νὰ νομοθετοῦν σὲ βάρος τοῦ λαοῦ. Γιατί ἡ βιμηνη ἱστορία τῆς νέας «δημοκρατικῆς» βουλῆς, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ἱστορία ἀντιδημοκρατικότητας. Γιατί ἀνάστειλαν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὶς ἐκλογὲς χωρτικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τὸν λαό, γιατί κρατοῦν ἀκόμα φυλακισμένο τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς Δημάρχων, γιατί αὐξάνουν συνέχεια τὶς τιμὲς καὶ τοὺς φόρους, γιατί κρατοῦν καταργημένα ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ πού ἀποχτήθηκαν μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ οἱ βουλευτὲς εἶναι ὑπόλογοι μπροστὰ στὸ λαό. Ὑπόλογοι μπροστὰ στὴν ἱστορία. Ἔχουν βαρῆς εὐθύνες καὶ βαρῆς καθήκοντα. Ἀπέναντι στὸν προδομένο μας λαό, ἀπέναντι στὴν ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα, ἀπέναντι στὰ προεκλογικά τους λόγια καὶ ὑποσχέσεις. Ἡ ἱστορία εἶναι ἀμείλιχτη καὶ θὰ κρίνει τὸν καθένα σύμφωνα μὲ αὐτὰ πού κάμνει, ὄχι σύμφωνα μὲ αὐτὰ πού λέει.

Μιὰ εἶναι σήμερα ἡ πραγματικότητα. Ὁ λαός μας μένει αὐτὴ τὴ στιγμή ἀβοήθητος καὶ ἀκαθοδήγητος. Αὐτοὶ πού τοῦ ὑποσχέθηκαν τὸν πρόδωσαν. Ἐκεῖνο πού μένει γιὰ τὸν λαό εἶναι ν' ἀποσύρει τὴν ἐμπιστοσύνη ἀπὸ τοὺς ἐκείνους πού τὸν ὀδηγοῦν στὴν καταστροφή. Νὰ πάρει τὴν τύχη του στὰ χέρια του καὶ μέσα στὴ φωτιά τῆς πάλης νὰ ἀναδείξει τοὺς δικούς του γνήσιους ἡγέτες.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Τὸ πιὸ κάτω ἄρθρο μᾶς στάληκε ἀπὸ βετεράνο σύντροφο τῆς ἡγεσίας τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ δημοσιεύεται στὸ σημερινὸ τεύχος τοῦ «Κομμουνιστῆ» ποῦ εἶναι ἀφιερωμένο στὸ Κυπριακὸ πρόβλημα στὴν σημερινή του φάση.

Ἡ Συνταχτικὴ ἐπιτροπὴ ἐχτιμᾶ, πὼς τὸ ἔνγραφο τοῦ συντρόφου θίγει βασικὰ προβλήματα τοῦ ἀγῶνα τοῦ λαοῦ μας γιὰ Λευτεριά. Κύρια ἐγείρει τὸ ζήτημα, ὅτι στὶς σημερινές συνθήκες, ἰδιαίτερα, μπαίνει ἐπιταχτικὰ ἡ ἀνάγκη «**ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ἐκκλησίας καὶ μοναστηριῶν ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη**».

Γιὰ τρίτο χρόνον ἀπὸ τὴν τούρκικη εἰσβολὴ ὁ προσφυγικὸς μας κόσμος ζεῖ μέσα σὲ καταυλισμούς, σὲ μιὰ πρωτόγονη ζωὴ ἐκτεθειμένος σ' ὅλες τίς καιρικὲς μεταβολές.

Μὲ τὸν προγραμματισμὸ μακροχρόνιου ἀγῶνα καὶ τὸ διώξιμο τῶν ἐγκλωβισμένων ἀπὸ τὰ σπίτια τους στὴν Καρπασία, τὸ προσφυγικὸ γίνεται πιὸ ὀξὺ καὶ δημιουργεῖ ἀμέτρητα προβλήματα καὶ χρειάζεται πολλὴν φροντίδα καὶ βοήθεια. Λέγοντας βοήθεια δὲν ἐννοοῦμεν νὰ γίνουν οἱ πρόσφυγες καθισκιάρηδες περιμένοντας νὰ συντηρηθοῦν ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἐπιδόματα, ἀλλὰ νὰ βοηθηθοῦν στὸ νὰ γίνουν ἱκανοὶ νὰ συντελέσουν στὴν αὔξηση τῆς παραγωγῆς, ἀποχτώντας ἔτσι καὶ πεποίθηση γιὰ τὸν ἀγῶνα μας.

Σ' ὅσους μποροῦν ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Γεωργία νὰ παραχωρηθῆ χαλίτικη καὶ ἐκκλησιαστικὴ γῆ μὲ τὰ ἀπαιτούμενα οἰκονομικὰ μέσα, γιὰ

νὰ τὴν ἀξιοποιήσουν καὶ νὰ τὴν κάμουν γόνιμη.

Στοὺς βιοτέχνες νὰ παραχωρηθοῦν κεφάλαια γιὰ ἀπόκτηση ἐργαλείων.

Σὲ τεχνολογικὰ καταρτισμένους πρόσφυγες νὰ παραχωρηθοῦν μέσα γιὰ νὰ συγκροτήσουν συνεταιρισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐχτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἐπιδοθοῦν στὴν ἐπιδιόρθωση διαφόρων συσκευῶν, ποὺ ἀχρηστεύτηκαν ἀπὸ βλάβη. Οἱ συσκευές αὐτές σήμερα ἀποτελοῦν, ἓνα νεκρὸ κεφάλαιο, τὸ ὁποῖο ὅμως μὲ μιὰ ἐπεξεργασία μπορεῖ νὰ ξαναζωντανέψει καὶ νὰ χρησιμοποιηθεῖ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ περιοριστοῦν οἱ εἰσαγωγὲς καινούργιων συσκευῶν καὶ θὰ οἰκονομηθεῖ συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖο θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ ἄλλους, πιὸ ἀπαραίτητους σκοποὺς.

Ἡ Κύπρος παρόλον, ὅτι εἶναι γεωργικὴ χώρα εἰσάγει μεγάλες ποσότητες

τες διαφόρων τροφίμων, πού είναι απαραίτητες για την διατροφή του λαού και αυτό γιατί δεν έκμεταλλευόμαστε στον δυνατό βαθμό τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του νησιού μας.

Από την τούρκικη εισβολή υπολογίζεται, ότι έχουν μεταναστεύσει, στο έξωτερικό, κάπου 30.000 μέχρι 40.000 άτομα στην πλειοψηφία τους νέοι. Η μετανάστευση από την μιὰ τῶν Ἑλληνοκυπρίων και ὁ ἀποικισμὸς ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν ἄλλη στὰ κατεχόμενα ἐδάφη μὲ Τούρκους ἀπὸ τὴν Τουρκία ἀποτελεῖ σοβαρὸν κίνδυνο γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς πληθυσμιακῆς ἀναλογίας τῆς Κύπρου, ἔτσι πού ἡ Ἑλληνικὴ κοινότητα νὰ πάψει νὰ ἀποτελεῖ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ θέμα αὐτὸ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ σοβαρώτατα.

Οἱ Τούρκοι Σωβινιστὲς εἶναι ἀριστοτέχνες στὸ νὰ ἐχτοπίζουν. Γι' αὐτὸ μεταχειρίζονται πολυάριθμα μέσα: Σφαγές, ἀπειλές, ἀρπαγές, βαριοὺς φόρους κ.ἄ.

Οἱ Ὀθωμανοὶ Τούρκοι ἀφοῦ ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν κεντρικὴ Ἀσία ἐμφανίστηκαν μπροστὰ ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα και μὲ τίς βάρβαρες μεθόδους τους ἐξαφάνισαν τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τὴν Ἰωνία, τὸν Πόντο, τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Ἀν. Θράκη και τὴν ὑπόλοιπη Μ. Ἀσία.

Ἡ Κύπρος εἶναι σήμερα ὁ Ἀκρίτας τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Ἀνατολή. Διατρέχει τὸν κίνδυνο μιᾶς ὀλοκληρωτικῆς κατάρτησης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνοκυπριακοῦ πληθυσμοῦ και τοῦ πολιτισμοῦ της. Ὁ Ἀττίλας δὲν βρίσκεται «πρὸ τῶν πυλῶν», μὰ μέσα στις πύλες μας.

Μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸν κίνδυνο, ἡ μετανάστευση πρέπει νὰ σταματήσει και ὄχι μόνο νὰ σταματήσει, μὰ και νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα ὄλοι ἐκεῖνοι, πού πῆγαν στὸ ἐξωτε-

ρικὸ γιὰ δουλειά. Πρέπει νὰ τοὺς φέρουμε, νὰ τοὺς βοηθήσουμε και νὰ τοὺς κρατήσουμε στὸν τόπο μας.

Ἴσως νὰ πεῖ κάποιος, ὅτι χρειάζονται οἰκονομικὰ μέσα και μάλιστα ἄφθονα. Μάλιστα. Πρέπει ὅμως νὰ τὰ βροῦμε και θὰ τὰ βροῦμε. Κινδυνεύουμε ἀπὸ τὸν τούρκικο ἐπεχτατισμὸ κι' αὐτὸ ἐπιβάλλει τὴν πιὸ πάνω ἀνάγκη.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμή πού παρουσιάστηκε τὸ προσφυγικὸ πρόβλημα στὴν Κύπρο σημειώθηκε συμπαράσταση ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς και γιὰ διάφορους λόγους. Συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ βοήθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως και ὄλων τῶν Κυπρίων και γενικώτερα τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὅλοι ἔδωσαν τὸ παρὸν τους.

Ἀπουσίαν ἀπὸ αὐτὴ τὴν βοήθεια σημείωσαν ἡ ἐκκλησία τῆς Κύπρου και τὰ Μοναστήρια. Κι' ὅμως ἡ περικοπὴ τῆς ἐκκλησίας και τῶν Μοναστηρίων φτάνει σὲ πολλὰ, πάρα πολλὰ ἑκατομμύρια λίρες.

Ἡ ἐκκλησία και τὰ μοναστήρια ἔχουν: Οἰκόπεδα, τσιφλίκια, ἐργοστάσια, μεταλλεῖα, ξενοδοχεῖα, γραμμάτια γιὰ εἰσπραξὴ πολλῶν ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἀπὸ πούλησεις οἰκοπέδων, μετοχῆς και καταθέσεις στις τράπεζες, «ιερά σκευή» σὲ πολύτιμα μέταλλα κ.ἄ.

Ἡ ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀνοίξει τὸ χέρι της. Ὅφείλει νὰ διαθέσει ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ κεφάλαιά της γιὰ τοὺς πρόσφυγες. Τώρα μάλιστα πού μελετᾶται ἡ κατάρτησις τῶν ἀποκοπῶν ἀπὸ τὰ μεροκάματα τῶν ἐργατῶν και τῶν μισθωτῶν ἡ ἐκκλησία και τὰ μοναστήρια πρέπει νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς πόρους αὐτοῦς. Ἐξάλλου δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμεν, πῶς οἱ περιουσίαι αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὸν Ἑλληνοκυπριακὸν λαὸν και ἀνήκουν σ' αὐτὸ τὸν λαόν.

Ἄν δὲν γίνει τώρα χρῆσις αὐτοῦ τοῦ πλοῦτου, πότε πρέπει νὰ γίνει; Ὅταν θὰ ὀλοκληρωθεῖ τὸ κακό;

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Κύπρου πρέπει νὰ σωθεῖ, ὅπως πρέπει νὰ σωθεῖ καὶ ὁλόκληρος ὁ λαὸς Ἑλληνοκυπριακὸς καὶ Τουρκοκυπριακός.

Σὲ κρίσιμες στιγμὲς οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου ἔβαλαν χέρι ὄχι μόνο στὶς ἐκκλησιαστικὲς περιουσίαις μὰ ἀκόμα καὶ στὰ πολύτιμα «ἱερὰ σκευή» τῶν ἐκκλησιῶν. Μ' αὐτὰ ὀργάνωναν νέους στρατοὺς καὶ ἀπώκρουαν τοὺς κινδύνους.

Ἡ βοήθεια καὶ ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων πρέπει στὸν μεγαλύτερο βαθμὸ νὰ καλύπτεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ τὰ μοναστήρια.

Ἡ αἰμοραγία τῆς μετανάστευσης πρέπει νὰ σταματήσει, διαφορετικὰ θὰ φτάσει μιὰ μέρα ποὺ ὁ Ἑλληνοκυπριακὸς πληθυσμὸς τοῦ τόπου θὰ ἀποτελεῖ μειοψηφία. Τότε θὰ ναι βέβαια εὐκολώτατο γιὰ τοὺς Τούρκους νὰ ἀναγκάσουν κί' αὐτὴ τὴν μειοψηφία νὰ φύγει. Τότε γιὰ τοὺς «ἱεράρχες» τῆς Κύπρου θὰ χρειαστεῖ μιὰ νέα «Ἰουστινιανή» καὶ θὰ πάθουν τὰ ἴδια, ὅπως οἱ ὀφφιάλοι τοῦ οἴκουμε-

νικοῦ Πατριαρχείου ποὺ κατέχουν τοὺς τίτλους καὶ τὴν «ποιμαντορικὴν ράβδο» στεροῦνται, ὅμως «ποιμνίου».

Ἐὰν ἡ ἐκκλησία δὲν ἀνταποκριθεῖ σ' αὐτὰ τὰ καθήκοντα τὸ πρόβλημα πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν καὶ ἂν καὶ ἡ Βουλὴ «ἀμελήσῃ» νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρόβλημα, τότε εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόφευχτο πῶς προκύπτει (τὸ ὅλο) Ἑκκλησιαστικὸ Ζήτημα. Μπαίνει Ζήτημα ὀριστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων ἐκκλησίας καὶ μοναστηριῶν ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ Λαοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ. Ὁ λαὸς θὰ πρέπει νὰ πάρῃ ὁ ἴδιος στὰ χέρια του τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπειδὴ ἔχει ἀναμφισβήτητα δικαιώματα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πετύχει.

Ὁ Διαλεχτικὸς

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΜΑΚΑΡΙΟΥ - ΝΤΕΧΤΑΣ - ΒΑΛΝΤΧΑΪΜ

Οι τελευταίες πολιτικές εξελίξεις στον τόπο μας και ιδιαίτερα τα αποτελέσματα των δυο συναντήσεων Μακάριου - Ντεχτάς, δέν αφήνουν καμιά αμφιβολία, πώς ή άρχουσα τάξη του τόπου και ή πολιτική ήγεσία προχωρούν «σταθερά» στην συμβιβαστική λύση, πού θα διχοτομήσει, στην ουσία την Κύπρο.

Αυτή είναι ή ώμή πραγματικότητα, ή όποία όμως δέν έρχεται ξαφνικά και άναπάντεχα, μά σαν τó φυσικό αποτέλεσμα της πορείας του Συμβιβασμού, πού από την γέννησή της άκολουθά ή άρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη και ή πολιτική ήγεσία.

Αυτή την άλήθεια ή άρχουσα τάξη πασκίζει νά την συγκαλύψει μ' ένα σωρό τεχνάσματα. Έτσι έπινοούν ένα σωρό λέξεις και όρολογίες νοιώθοντας τρόπο νά πούν φανερά, πώς αυτό πού γίνεται είναι (μέ όποιοδήποτε όνομα κι' άν παρουσιαστεί) στην ουσία Διχοτόμηση.

Κατά καιρούς άκούστηκαν οι λέξεις πολυπεριφερειακή «λύση» πολυκαντονιακή, διπεριφερειακή, διζωνική. Σήμερα έμφανίζεται ή λέξη δικοινοτική όμοσπονδία. Η άρχουσα τάξη ξεσκονίζοντας τὰ Λεξικά προσπαθεί νά άνακαλύψει λέξεις, πού νά έχουν την ικανότητα νά έξαπατούν τον λαό, καλύπτοντας την πραγματικότητα. Η λέξη διχοτόμηση γίνεται γι' αυτούς ένα τρομερό ταμπού και άποφεύγεται μέ κάθε τρόπο.

Είναι άναμφίβολο πώς αυτό συμβαίνει, γιατί στην συνείδηση του λαού ή λέξη Διχοτόμηση,

μέ βάση την πείρα και την γνώση των περασμένων, έχει ένα ξεκάθαρο, όσο και μισητό περιεχόμενο.

Οι τελευταίες όμως εξελίξεις δέν αφήνουν περιθώρια παραπέρα έξαπάτησης. "Ας ρίξουμε μιá ματιά στις δηλώσεις των δυο συνομιλητών και του Βάλντχαϊμ.

Σέ έρώτηση δημοσιογράφου ό Μακάριος δήλωσε, πώς υπάρχουν πολλά προβλήματα για την έπιστροφή άλλων των προσφύγων στα σπίτια τους, διότι τότε θα άλλαζε ή δημογραφική σύνθεση και δέν θα μπορούσαμε νά μιλούμε για όμοσπονδία. Άκόμα στον Άμερικάνο δημοσιογράφο Ντόυλ Μακμάνους (10 Φλεβάρη 77) δήλωσε πώς πρότεινε στον Ντεχτάς «όπως ποσοστόν 20% του Κυπριακού εδάφους τελή υπό Τουρκοκυπριακή διοίκηση».

Τα πιό πάνω αποτελούν άσυζήτητα παραδείγματα πού άποδείχνουν την ουσία της «λύσης» πού πάει νά πραγματοποιηθεί. "Αν άληθινά δέν έπρόκειτο για διχοτόμηση τότε γιατί νά μην γυρίσουν όλοι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους; "Όταν διαπραγματευόμαστε για ποσοστά εδάφους τι δηλώνει αυτό τó πράγμα; Για ποιό σκοπό γίνεται τόσος ντόρος και διαμάχη για τὰ ποσοστά εδάφους, άν πρόκειται για ένα ένιαίο κράτος;

Συζητώντας για τὰ ποσοστά εδάφους ό Μακάριος είπε «Συμφωνήθηκε τó έδαφος πού θα βρίσκεται υπό την διοίκηση κάθε κοινότητας νά καθορισθῆ μέ βάση ώρισμένα κριτήρια. Μεταξύ των κριτηρίων αυτών είναι: Η παραγωγικότητα του εδάφους, όχι μόνον ή γεωργική αλλά και ή βιομηχανική, τουριστική και άλλη.

Τὸ ποσοστὸ ἰδιοκτησίας Ἑλλήνων καὶ Τούρκων τῆς Κύπρου, κατὰ τὰ παρελθόντα χρόνια». Στὴν συνέχεια δήλωσε πὼς θὰ ληθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ Ἑγγλέζικες βάσεις.

Τὶ ἀποδείχνουν οἱ πιὸ πάνω δηλώσεις; Ἀποδείχνουν ξεκάθαρα πὼς α) Θὰ ὑπάρχουν δυὸ διοικήσεις. Ἔτσι τὸ ποσοστὸ ἐδάφους ποῦ θὰ παραμείνει στοὺς Τουρκοκύπριους θὰ ἔχει τὴν δική του τουρκοκυπριακὴ διοίκηση. β) Θὰ ὑπάρχουν δυὸ ξεχωριστὲς οἰκονομίες. Ἡ κάθε μιὰ θὰ ἀναπτύσσεται ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ θάχει τὸ δικό της πρόγραμμα, τὸν δικό της προϋπολογισμό κλπ. Γιὰ τὴν ὁμαλὴ μάλιστα ἀνάπτυξη τῶν δυὸ οἰκονομιῶν θὰ ὑπάρξει πρόνοια, ἀφοῦ θὰ ληθοῦν ὑπόψιν ἡ εὐφορία τοῦ ἐδάφους ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. (Πρῶτες ὕλες, βιομηχανία, γεωργία, χτηνοτροφία, τουρισμός, νερά κλπ.).

Ἡ ἀλήθεια εἶναι τόσο ἀπλοϊκὴ, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ξεγελάσει κανένα, πρόκειται γιὰ δυὸ ξεχωριστὰ κράτη. Μήπως αὐτὸ δὲν σημαίνουν: α) Ὁ διαχωρισμὸς Ἑλλήνων καὶ Τούρκων; β) Ἡ ξεχωριστὴ διοίκηση; γ) Ὁ ἐδαφικὸς διαχωρισμὸς; δ) Ἡ ξεχωριστὲς οἰκονομίες;

Βέβαια κοντὰ στὰ πιὸ πάνω ντοκουμέντα γιὰ τὴν ἀπόδειξη τῆς συμβιβαστικῆς λύσης, ποῦ πάει νὰ πραγματοποιηθεῖ, ὑπάρχουν κι' ἓνα σωρὸ ἄλλα. Ἡ ἀπαίτηση τοῦ Μακαρίου γιὰ ἐλεύθερη ἐγκατάσταση καὶ ἐλεύθερη διακίνηση, δὲν ἐκφράζουν τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν Διχοτόμηση τῆς Κύπρου. Σ' ἓνα ἐνιαῖο ὁμόσπονδο κράτος δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένα τέτοιο πρόβλημα. Ἀντίθετα ὁ κάθε πολίτης θάταν ἐλεύθερος νὰ κινηθεῖ καὶ νὰ ἐγκατασταθεῖ ὅπου θέλει.

Σὲ ποῖο λοιπὸν σημεῖο ἐκφράζεται τὸ ἐνιαῖο ὁμόσπονδο κράτος; Ἀσφαλῶς πουθενά. Θάταν κωμικὸ ἂν προσπαθοῦσε κάποιος νὰ μᾶς πείσει πὼς ἡ «περιβόητη» κεντρικὴ κυβέρνησις ἀποτελεῖ τὸ πιστοποιητικὸ τοῦ ἐνιαίου κράτους. Ὁ Μακάριος στὴν δημο-

σιογραφικὴ του συνέντευξη, ἀπαριθμώντας τὶς ἐξουσίες τῆς κεντρικῆς κυβέρνησις ἀνάφερε, πὼς αὐτὲς συγκεντρώνονται στὰ: Θέμα ἄμυνας, στὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, στὰ λιμάνια, στὴν μετανάστευση, στὴν νομισματικὴ πολιτικὴ κ.ἄ.

Εἶναι ὀλοφάνερο ὅμως πὼς τὰ θέματα αὐτὰ στὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται οἱ ἐξουσίες τῆς κεντρικῆς κυβέρνησις δὲν ἀποδείχνουν πουθενὰ τὸ ἐνιαῖο κράτος. Πρόκειται γιὰ κυβέρνησις, ἀπλῶς, ποῦ θὰ φροντίζει γιὰ τὴν ὁμαλὴ συμβίωση καὶ τὴν λειτουργία τῶν δυὸ ξεχωριστῶν οὐσιαστικῶν κρατῶν διευθετώντας προβλήματα κοινὰ καὶ γιὰ τὶς δυὸ πλευρὲς.

Πιὸ ξεκάθαρα καὶ χωρὶς πυθικὰ αἰνίγματα μίλησε ὁ Ντεχτὰς στὴν δημοσιογραφικὴ του διάσκεψη. Ἀσφαλῶς ὁ Ντεχτὰς ὅσα εἶπε δὲν τὰ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν κοιλιὰ του, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐπαφὴ ποῦ ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς ἐγκωμιάστηκε πανηγυρικὰ σὰν ἡ ἀρχὴ τῆς «λύσης» τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τονίστηκαν οἱ ἀμοιβαῖες παραχωρήσεις καὶ τὸ πνεῦμα καλῆς θέλησης.

Ἔτσι ὁ Ντεχτὰς δήλωσε «...Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀμέσως θὰ μὲ ρωτήσετε ἐὰν θὰ εἶναι διζωνικὴ ἢ πολυπεριφερειακὴ ὁμοσπονδία. Ἡ ἀπάντησις εἶναι νομίζω φανερή: Ὁ διζωνικὸς χαρακτήρας τοῦ κράτους ἔχει ἤδη ἐγκαθιδρυθεῖ σὰν γεγονὸς. Ἔτσι δὲν ὑπάρχουν πολλὰ περιθώρια γιὰ συζήτηση ἢ γιὰ διαπραγματεύσις αὐτό.

Τέλος ὁ Βάλντ Χάϊμ ἐπισφράγησε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια δηλώνοντας καθαρὰ στὴν Βιέννη πὼς καμιὰ διαφορὰ δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν δικοῖνοτικὴ καὶ στὴν Διζωνικὴ «λύσις» καὶ ἀπολύπτοντας, πὼς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Μακάριος, ποῦ ζήτησε νὰ ὀνομάζεται ἡ «λύσις» δικοῖνοτικὴ ἢ.

Ὁ συμβιβασμὸς λοιπὸν καὶ οὐσιαστικὰ καὶ ἡ διχοτόμηση εἶναι μιὰ πραγματικότητα, ὅσο ἀφορᾷ στὶς

προθέσεις και τούς στόχους τῆς ἄρχουσας τάξης και τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας (μιὰ και στὸ «Ἐθνικὸ συμβούλιο» ἐκφράστηκε πλήρης ὁμοφωνία πάνω στὴν γραμμὴ Μακαρίου). Ἐδῶ μᾶς ὁδήγησε ἡ ἄρχουσα τάξη τοῦ τόπου και ἡ πολιτικὴ ἡγεσία. Ἐδῶ κατάληξε και ἡ ψευτοαριστερὴ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, ποὺ ξεπουλᾷ τὸν τόπο μας στὸν Ἀμερικάνικὸ ἰμπεριαλισμὸ και στὰ ὄργανά του.

Εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ κρατοῦν τὸν λαὸ μας συνέχεια στὴν ἄγνοια και στὴν ἐξαπάτηση γιὰ νὰ μποροῦν νὰ συνεχίζουν τὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, ὑπηρετώντας τὰ συμφέροντα τῆς Κεφαλαιοκρατίας.

Ὅμως ἔστω και ἐξαπατημένος, ἔστω και βυθισμένος στὴν ἄγνοια ὁ λαὸς μας, ἔχει μέσα του μιὰ τεράστια δύναμη ποὺ καθόλου δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ὑπολογίσει σωστὰ ἡ κεφαλαιοκρατία και οἱ μηχανισμοὶ τῆς. Ἐχει τὸ ἀλάθευτο πατριωτικὸ του αἰσθημα, ἔχει τὴν ἀτσαλένια δύναμη ποὺ τοῦ δίνει τὸ ἀδιανό του καλάθι, ὁ κόπος τῆς δουλειᾶς, ἡ ἀδικία και ἡ ἐκμετάλλευση, ἔχει τὴν συνείδηση ἑνὸς μακρόχρονου ἀνεχτίμητου πολιτισμοῦ, ἔχει τὸν πόθο και τὴν ἀπαίτηση τῆς Λευτεριᾶς, τῆς ἀξιοπρέπειας, τῆς ἀσφάλειας, τῆς εἰρήνης. **Εἶναι ὅλα αὐτὰ ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὸν γονατίσουν, ποτὲ δὲν θὰ τὸν κάμουν νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴν Λευτεριά, τὸ δίκαιο, τὴν προκοπή.**

Ποτὲ ὁ λαὸς μας δὲν θὰ δεχτεῖ

μιὰ τέτοια συμβιβαστικὴ «Λύση».

Ποτὲ δὲν θὰ δεχτεῖ νὰ γίνεи ραγιᾶς, ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ μὲ τὸν μόχθο και τὸν ἰδρωτὰ του τὰ συμφέροντα τοῦ Ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ και τῶν ὀργάνων του ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλου καταχτητῆ.

Ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ δεχτεῖ ὁποιοσδήποτε ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλάγματα, ποὺ θὰ προσφέρουν οἱ ἴδιοι οἱ δῆμοί του μὲ ἀντίτιμο νὰ ξεπουλήσῃ τὸν τόπο, τὴν γῆ του, τὸν πολιτισμὸ του.

Ὁ λαὸς μας Ἕλληνες και Τοῦρκοι ἀνάστησε αὐτὸ τὸν τόπο μὲ τὸν μόχθο και τὸν ἰδρωτὰ του σὲ γενιὲς γενιῶν. Κάθε κομμάτι καλλιεργημένης γῆς, κάθε ἀγαθὸ ποὺ γίνεται σ' αὐτὸ τὸν τόπο, κάθε μνημεῖο πολιτισμοῦ, κάθε πρόοδος μυρίζουν ἀπὸ τὸν τίμιό κόπο του. Ποτὲ δὲν θὰ δεχτεῖ νὰ τὰ ξεπουλήσῃ.

Ὁ λαὸς μας θὰ σταθεῖ στητός και ἀτσαλένιος μπροστὰ ἀπὸ τὸν συμβιβασμὸ. Θὰ γεννοβολᾷ κάθε μέρα ἀντρείκιους ἀγωνιστές, ποὺ θὰ παλεύουν γιὰ τὴν Λευτεριά και τὴν προκοπή. Θὰ γεννᾷ κάθε μέρα τοὺς καινούργιους ἐπαναστάτες ἡγέτες του, ποὺ θὰ τὸν ὁδηγοῦν στὴν Λευτεριά, στὴν ἀνεξαρτησία και στὴν αὐτοτέλεια, στὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ. Ποτὲ ὅσο αὐτὸς ὁ τόπος ὑπάρχει, ὅσα χτυπήματα, ὅσα ἐγκλήματα, ὅση ἐξαπάτηση κι' ἂν γίνεи, δὲν θὰ ἀφανιστοῦν οἱ πατριῶτες ἐπαναστάτες ποὺ θὰ παλεύουν νυχτοῦμερα γιὰ τὴν Λευτεριά.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΜΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ Ε. ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΗΡΑΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ Ε ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ΠΙΟ ΚΑΤΩ. Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ. ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΑ Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ, ΑΝΗΣΥΧΙΑ, ΠΟΥ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ Η ΔΟΥΛΙΚΗ, ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ, ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ, ΠΟΥ ΔΙΑΣΠΑ, ΔΙΑΛΥΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΕΙ, ΚΑΘΕ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ.

Τήν Κυριακή 1-2-1977 σέ συγκέντρωση αντιπροσώπων τών Κολλεγίων, πού αποτελοῦν μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ (Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητῶν Ἀγγλίας) ἐγκρίθηκε ἀπό ὄλους ὁμόφωνα ψήφισμα γιά τὸ Κυπριακὸ. Ἀκόμα ἀποφασίστηκε ἡ ἐχτύπωση φυλλαδίου, πού νὰ καλεῖ τοὺς Κυπρίους σέ πικεττοφορία. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ ΣΥΚΦΑ διοικεῖται ἀπὸ τὴν «Δημοκρατικὴ Παράταξη» καὶ ἀπὸ τὸ ΑΚΕΛ, στὴν οὐσία ὁμως ἐλέγχεται πλήρως ἀπὸ τὸ ΑΚΕΛ.

Τὸ φυλλάδιο βγήκε καὶ διανεμήθηκε στὰ κολλέγια ἀπὸ τοὺς ἴδιους (τὰ μέλη τοῦ ΑΚΕΛ). (σημ. Τὸ δημοσιεύουμε πιὸ κάτω). Μιὰ μέρα ὁμως μετὰ τὴν κυκλοφορία τοῦ φυλλαδίου καὶ ἀφοῦ περιῆλθε σέ γνώση τοῦ ΑΚΕΛ, οἱ Ἀκελικοὶ μάζεψαν τὰ μέλη τους καὶ τὰ ἔστειλαν νὰ πάνε νὰ μαζέψουν ἀπὸ τοὺς δρόμους καὶ τὰ ἄτομα πού τὸ πῆραν τὸ φυλλάδιο, νὰ τὸ «κατάσχουν» μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι αὐτὸ δὲν ἀνταποκρινόταν στὸ ψήφισμα!!! Φυσικὰ ἔρι-

ξαν και τὸ σύνθημα ἐνάντια στὴν πικεττοφορία.

Ἡ ΦΑΠ (Φοιτητικὴ Ἀγωνιστικὴ Παράταξη) πήρε ξεκάθαρη ἀπόφαση ἐνάντια σ' αὐτὴ τὴν πολιτικὴ τοῦ ΣΥΚΦΑ. Κοντὰ σ' αὐτὰ κυκλοφόρησε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα διακήρυξη μὲ θέσεις πάνω στὶς τελευταῖες πολιτικὲς ἐξελίξεις στὴν Κύπρο (Σημ. Δημοσιεύεται πιὸ κάτω).

Στις 8-2-1977 ὀργανώθηκε πικετ-

τοφορία, ἔξω ἀπὸ τὴν Κυπριακὴ καὶ τὴν Ἀμερικάνικη πρεσβεία, σὰν διαμαρτυρία γιὰ τὴν πορεία τῶν ἐξελίξεων στὸν τόπο μας.

Οἱ Ἀκελικοὶ ἔπιασαν σειρὰ τὰ σπίτια καὶ διαδίδουν τὴν «Νίκη μας» Παρουσιάζουν, δηλαδή, τὴν πορεία πρὸς τὸν συμβιβασμό, σὰν Νίκη!! Αὐτὰ γιὰ τὴν ὥρα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία.

Συντρόφισσα Ε.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ-ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ

Συμπατριῶτες,

Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις στὸ Κυπριακό, ἡ Ξαφνικὴ συνάντηση Μακαρίου, Ντεκτὰς, ἡ ἔνταση τῶν Ἀμερικανο-νατοϊκῶν προσπαθειῶν γιὰ κλείσιμο τοῦ Κυπριακοῦ, ἡ μετάβαση τοῦ Δρ Βάλντχαϊμ στὴν Κύπρο στὶς 12 τοῦ Φεβράρη, ἐμπνέουν τεράστιες ἀνησυχίες στὸν Κυπριακὸ λαὸ καὶ τὴν παροικία μας.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ τὸ ΝΑΤΟ ποὺ γιὰ τόσα χρόνια προσπαθοῦν νὰ διχοτομήσουν τὴν Κύπρο μας, ἀποστέλουν εἰδικὸν ἀντιπρόσωπο στὴν Ἑλλάδα, Τουρκία καὶ Κύπρο γιὰ νὰ πιέσουν ὅλες τίς πλευρὲς νὰ συμφωνήσουν σὲ μιὰ σύντομη λύση τοῦ Κυπριακοῦ.

Μιὰ τέτοια Νατοϊκὴ λύση δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τίποτα ἄλλο, ἀπὸ μιὰ λύση ποὺ θὰ χωρίζει τὸν Κυπριακὸ λαὸ σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους, θὰ καταλύει τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Κυπριακοῦ κράτους, θὰ διαιωνίζει τὴν προσφυγιά, θὰ προωθεῖ τὰ Ἀμερικανικὰ συμφέροντα στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι σ' αὐτὴ τὴ φάση συναντοῦνται Μακάριος — Ντεκτὰς γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ ἀπὸ δεκατέσσερα χρόνια καὶ συζητοῦν ἐδαφικὰ ποσοστὰ ποὺ θὰ δωθοῦν στὶς δύο κοινότητες.

Ἡ κατάσταση εἶναι κρίσιμη. Τώρα εἶναι ἡ στιγμή γιὰ νὰ διακηρύξει ὁ Κυπριακὸς λαὸς στὴν κυβέρνηση καὶ στὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, τὴν ἐμμονή του στὰ ψηφίσματα τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, καὶ σὲ ἓνα γνήσιο μακροχρόνιο ἀγῶνα μακριὰ ἀπὸ παζαρέματα μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ γιὰ γρήγορη λύση στὸ Κυπριακό.

Αὔριο μπορεῖ νὰ εἶναι ἀργά.

Οἱ Κυπριακοὶ ὄμιλοι τῶν Κολλεγίων τοῦ Λονδίνου καὶ ὁ Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητῶν Ἀγγλίας, καλοῦν ὅλη τὴν παροικία σὲ συγκέντρωση καὶ πικεττοφορία τὴν Κυριακὴ 13 τοῦ Φεβράρη γιὰ νὰ διαδηλώσουμε τὴν ἀτράνταχτη ἀπόφαση τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ νὰ συντρίψει κάθε διχοτομικὴ λύση. Γιὰ νὰ πάνε ὅλοι οἱ πρόσφυγες στὰ σπίτια τους, Γιὰ μιὰ Κύπρο Ἐνιαία, Ἀνεξάρτητη, Ἐλεύθερη, Δημοκρατικὴ, Γιὰ ΟΛΟ τὸν Κυπριακὸ Λαό, Ἕλληνες καὶ Τούρκους, Γιὰ μιὰ Κύπρο Χωρὶς Ξένους στρατοὺς καὶ βάσεις.

**ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ
ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ
ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΟΥΝ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ**

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νὰ μαζευτοῦμε στὸ HYDE PARK SPEAKERS CORNER, τὴν Κυριακὴ 13 Φεβρουαρίου, στὶς 2.00 μ.μ. Ἐκεῖ θὰ

γίνουν όμιλίες για τις τελευταίες έ-
ξελίξεις στο Κυπριακό, και τις Άμε-
ρικανο -Νατοϊκές πιέσεις για έπιβολή
διχοτομικων λύσεων.

Μετὰ θὰ χωριστοῦμε σὲ ομάδες
γιὰ νὰ κάνουμε τρίωρη πικκετοφορία

ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀμερικάνικη, καὶ Κυ-
πριακὴ Πρεσβεία.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΟΜΙΛΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΑΓΓΛΙΑΣ

ΜΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΟΥ ΞΕΣΚΕΠΆΖΕΙ ΤΟΥΣ ΑΚΕΡΕΙΚΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΣΑΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ

Συνάδελφοι μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ,

Ἡ Κύπρος περνᾷ τὴν πιὸ κρίσιμη
περίοδο τῆς νεώτερης ιστορίας της,
μιᾶς ιστορίας πού μετὰ ἀπὸ τόσοις
αἰῶνες κατοχῆς καὶ καταπίεσης τὴν
ἔφερε στὴν ἐλευθερία τοῦ 60, πού
μὲ τὴν σειρά της ὁδήγησε στὴν κα-
ταστροφή τοῦ 74.

Ὁ Μακάριος, ἡ Κυπριακὴ Κυβέρ-
νηση καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα — ἐ-
κτὸς τοῦ Κληρίδη — πάντα διακήρυτ-
ταν πὼς δὲν θὰ ὑποκύψουν σὲ πιέ-
σεις γιὰ διζωνικὴ λύση, μιὰ λύση
πού δὲν θὰ ἐπιτρέψη τὴν ἐπιστροφή
ὄλων τῶν προσφύγων στὰ σπίτια
τους ἢ πού θὰ χωρίζη τὸν Κυπρια-
κὸ λαὸ σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους.
«Διζωνικὴ ἴσον Καταστροφή γιὰ τὴν
Κύπρο», αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημά τους.
Μόλις πρὶν λίγους μῆνες, στὴν διάρ-
κεια τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας,
οἱ ἴδιοι κέρδισαν τὴν ψῆφο τοῦ λαοῦ
μὲ βάση αὐτὲς τους τίς ὑποσχέσεις
γιὰ λύση σύμφωνη μὲ τὰ ψηφίσμα-
τα τοῦ ΟΗΕ, ἔξω ἀπὸ τὰ Ἀμερικάνι-
κα — Νατοϊκὰ πλαίσια.

Στις 27 τοῦ Γενάρη ἔγινε ἡ γνω-
στὴ συνάντηση Μακαρίου — Ντεν-
κτάς. Τὶ ἄραγε προκάλεσε αὐτὴ τὴν
Ξαφνικὴ συνάντηση; Ἦταν μήπως
ἀποτέλεσμα πρωτοβουλίας τοῦ ΟΗΕ;
θὰ ἦταν μεγίστη ἀφέλεια νὰ πιστέ-
ψουμε κάτι τέτοιο.

Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις εἶναι ἀπο-
τέλεσμα τῆς δραστηριοποίησης τοῦ
Ἀμερικάνικου παράγοντα — μετὰ τὴν

ἐκλογή τοῦ Κάρτερ γιὰ λύση σύμ-
φωνη μὲ τὰ συμφέροντά του. Τὸν
Κάρτερ τὸν παρουσίασαν σὰν τὴν
μοναδικὴ ἐλπίδα τοῦ Κυπριακοῦ
Λαοῦ, μιὰν εὐκαιρία πού δὲν πρέπει
νὰ χαθῆ. Τὶ εἰρωνεῖα: Ὁ Ἀμερικάνι-
κος Ἴμπεριαλισμὸς νὰ δώσῃ τὴν
«λύση» στὰ προβλήματά μας — ἂν
αὐτὸ ἦταν δυνατό: — ὅπως τὴν ἔ-
δωσε καὶ σὲ τόσες ἄλλες μικρές, ἀ-
προστάτευτες, ἀδικημένες χῶρες τῆς
γῆς. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἐκλογή τοῦ
Κάρτερ ὅλοι δηλώνουν πὼς ἀναμέ-
νονται ἐξελίξεις. Ἡ ΕΟΚ ἀνακοινώ-
νει πὼς περιμένει Ἀμερικάνικη πρω-
τοβουλία, ὁ Κλίφφορντ στέλλεται
στὴν Κύπρο, ὁ Σάϋρους Βάνς —
γνωστὸς ἀπὸ παλὰ γιὰ τὰ διχοτο-
μικὰ του σχέδια — δραστηριοποιεῖ-
ται, καὶ τελικὰ Μακάριος καὶ Ντεν-
κτάς συναντῶνται γιὰ πρώτη φορά
ὑστερα ἀπὸ 13 χρόνια «ὑπὸ τὴν αἰ-
γίδα τοῦ ΟΗΕ». Οἱ Τάϊμς — 10 Φε-
βρᾶρη — ἄφησαν τὴν ἀλήθεια σχε-
τικὰ μὲ τίς νέες συνομιλίες νὰ βγῆ
στὴν ἐπιφάνεια. Οἱ Ἀμερικάνοι γρά-
φουν οἱ Τάϊμς ξέρουν πὼς μιὰ φανερὰ
δικὴ τους πρωτοβουλία δὲν θὰ ἦταν
εὐπρόσδεκτη ἀπὸ τὴν Κυπριακὸ Λαό.
Γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιοῦν τὸν ΟΗΕ
καὶ τὸν Βάλντχαϊμ γιὰ προκάλυμμα.
Αὐτὰ γιὰ τίς συνομιλίες «στὰ πλαι-
σια τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν».

Τὶ συζητήθηκε στὴν συνάντηση;
Σύμφωνα μὲ ὅλες τίς πληροφορίες
ἔγινε δεχτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ὁμοσπονδίας
καὶ ἄρχισε τὸ παζάρεμα γιὰ τὸ πο-
σοστὸ ἐδάφους πού θὰ πάρῃ ἡ κάθε
κοινότητα. Μιλοῦν γιὰ ἐπιστροφή με-

ρικῶν περιοχῶν — Βαρῶσι — Μόρφου — πράγμα πού δείχνει πῶς ἡ ὁμοσπονδία γιά τήν ὁποία μιλοῦν εἶναι ἡ ΔΙΖΩΝΙΚΗ. Αὐτό ἐνισχύεται καί ἀπό τίς γνωστές δηλώσεις Ντεκτὰς πῶς ἡ πολυζωνική ὁμοσπονδία εἶναι ἐκτός συζήτησης. Ὡστε λοιπόν ἡ Κυβέρνηση παζαρεύει τώρα γιά τήν διζωνική, μιᾶ «λύση» πού μόλις πρὶν λίγους μῆνες ὀνόμαζε θανάσιμη.

Ἡ διζωνική ὁμοσπονδία εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν ἐπιστροφή ὅλων τῶν προσφύγων στά σπίτια τους. Θά διχάση τοὺς πρόσφυγες καί γιά χιλιάδες θά διαιωνίση τήν προσφυγιά, καί τὸ ξεσπίτωμα, παρὰ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ καί τίς ὑποσχέσεις τῶν ἡγετῶν μας.

Ἡ διζωνική δὲν εἶναι παρὰ τὸ πρῶτο βῆμα γιά τήν διχοτόμηση.

Ξεκινήσαμε κάποτε μέ τίς δυὸ κοινότητες νά ζοῦν μαζί. Ὁδηγήθηκαμε στήν Ζυρίχη μέ τὸ διχοτομικὸ Σύνταγμα τῆς καί τὸν πολιτικὸ διαχωρισμὸ Ἑλλήνων καί Τούρκων, στὰ γεγονότα τοῦ 1963 μέ τὸν οικονομικὸ διαχωρισμὸ καί τήν ἀπαρχή τοῦ γεωγραφικοῦ στὸ 1974 καί τὸν ὀλοκληρωτικὸ διαχωρισμὸ. Ἄν τώρα δεχτοῦμε τὴ διζωνική καί τήν μονιμοποίηση τοῦ διαχωρισμοῦ, ἡ διχοτόμηση δὲν θά εἶναι παρὰ ἓνα μικρὸ βῆμα μακριά.

Συνάδελφοι,

Ὁ ΣΥΚΦΑ ἔχει ἐπανειλημμένα δηλώσει τήν ἀπόφασή του νά ἀγωνιστῆ μέ τὸν Κυπριακὸ λαὸ γιά τήν ματαίωση κάθε προσπάθειας, διαχωρισμοῦ του σὲ Ἕλληνες καί Τούρκους, γιά μιᾶ Κύπρο δίχως πρόσφυγες. Αὐτὸ τονίζεται στὸ καταστατικὸ τοῦ Συλλόγου καί σὲ ὅλα τὰ σχετικὰ ψηφίσματά του.

Μὲ βάση αὐτό, καί στὸ φῶς τῶν πιὸ πάνω ἐξελίξεων, ἡ Συνδιάσκεψη

τῶν ἀντιπροσώπων τῶν CYPRIOT SOCIETIES τῆς 6 Φεβρᾶρη τὴν ὁποία ὀργάνωσε ὁ ΣΥΚΦΑ καί στήν ὁποία ἀντιπροσωπεύτηκαν 14 κολλέγια, ἀποφάσισε νά γίνῃ πικετοφορία στίς 12 Φεβρᾶρη ἔξω ἀπὸ τήν Κυπριακή, Ἀμερικανική, Ἑλληνική καί Τουρκική Πρεσβεΐα, νά κυκλοφορήσῃ σχετικὸ φυλλάδιο καί νά σταλῆ στὸν Μακάριο ψήφισμα πού ἐγκρίθηκε — ἀντίτυπό του ἐσωκλείουμε —. Ἡ ἀπόφαση πάρθηκε ὁμόφωνα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους καί τὰ πέντε μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΥΚΦΑ πού παρευρέθηκαν — 3 τῆς Δ.Κ., 1 ΦΑΠ καί 1 τῆς ΑΑΠΛ —. Σκοπὸς τῆς πικετοφορίας θά ἦταν νά δείξουμε τίς ἀνησυχίες μας γιά τίς τελευταῖες ἐξελίξεις καί τήν ἐμμονή μας στίς πιὸ πάνω ἀρχές.

Στίς 10 Φεβρᾶρη, στήν συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΥΚΦΑ, ἡ Δ.Κ. μέ τήν δικαιολογία πῶς δὲν συμφωνεῖ μέ ἓνα σημεῖο τοῦ φυλλαδίου πού κυκλοφόρησε — πιστεύει πῶς οἱ ἀνησυχίες γιά τίς τελευταῖες ἐξελίξεις δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μέ τήν συνάντηση Μακαρίου — Ντεκτὰς καί τὰ πλαίσια μέσα στὰ ὁποία γίνεται — διακήρυξε τήν ἀντίθεσή της πρὸς τὸ φυλλάδιο καί ἄρα τήν πικετοφορία. Τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε — Δ.Κ. ὑπέρ, ΦΑΠ καί ΑΑΠΛ ἐναντίον — πῶς ὁ ΣΥΚΦΑ «δὲν δεσμεύεται ἀπὸ ὅτι λέει τὸ φυλλάδιο». Στὴν διάρκεια τῆς συνεδρίασης ὅλα τὰ μέλη τῆς Δ.Κ. στὸ Δ.Σ. χαιρέτησαν τήν διζωνική σὰν «μιᾶ λύση εὐκαιρίας πού δὲν πρέπει νά χάσουμε».

Συνάδελφοι,

Ἐχοντας ὑπόψη τήν κρισιμότητα τῶν τελευταίων ἐξελίξεων στήν Κύπρο, καί ἀντιμετωπίζοντας τήν στάση τῆς πλειοψηφίας τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΥΚΦΑ — πού εἶναι ἐνάντια στὸ πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ καί τῶν ψηφισμάτων τοῦ Συλλόγου — νομίζουμε ἀναγκαῖα τήν ἐπείγουσα σύγκληση μιᾶς Ἐκτακτῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ ΣΥΚΦΑ στήν ὁποία νά ἐπαναβεβαιωθοῦν οἱ θέσεις τοῦ Συλλόγου

γιὰ τὴν δίκαιη λύση τοῦ Κυπριακοῦ σύμφωνη μὲ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ.

Καλοῦμε ὅλους τοὺς ἀγωνιστὲς — φοιτητὲς μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ νὰ ὑπο-

στηρίξουν τὴν σύγκληση μιᾶς τέτοιας Συνέλευσης ὑπογράφοντας τὴν σχετικὴ αἴτηση ποὺ ἔχει ἤδη ὑπογραφεῖ ἀπὸ 50 μέλη τοῦ ΣΥΚΦΑ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΣΩΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Ἡ συμβιβαστικὴ πορεία ποὺ ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια τραβᾷ ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου, ἀρχισε νὰ μπαίνει στὴ τελικὴ τῆς μορφή ἀμέσως μετὰ τὴ Τουρκικὴ εἰσβολὴ μὲ τὴ μετακίνηση τῶν Τουρκοκυπρίων στὸ βορρᾶ.

Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς φρουρᾶς στὴν ἡγεσία τῆς Ἀμερικῆς — τὴ νέα Κυβέρνηση Κάρτερ — γεγονός ποὺ ἐσκεμμένα προπαγανδίστηκε καὶ πανηγυρίστηκε πλατεῖα ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου — μὲ κύριο στόχο τὸν ἀποπροσανατολισμὸ καὶ τὸ φίμωμα ἀντι-ἰμπεριαλιστικῶν καὶ ἀντι-αμερικανικῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ — ξεκίνησαν οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις ποὺ μᾶς βρίσκουν σήμερα μπροστὰ σὲ μιὰ νέα ἀποφασιστικὴ φάση τῆς πορείας τοῦ συμβιβασμοῦ.

Μέσα στὰ πλαίσια «λύσης», ποὺ πὸ καιρὸ ἐτοιμάζεται ἀπὸ τίς ΗΠΑ — ΕΟΚ — Ἀγγλία, ὅλη τὴ γνωστὴ συμμορία τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ ἰδιαίτερα αὐτῶν ποὺ σὰν κοινὸ χαρακτηριστικὸ ἔχουν τὸ ὅτι ποτὲ δὲν ὑποστήριξαν τὰ ψηφίσματα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἶναι καὶ ἡ συνάντηση Μακαρίου Ντεκτᾶς στὶς 27.2.77.

Τὸ Ἐθνικὸ καὶ Ὑπουργικὸ συμβούλιο μὲ μιὰ «ἀξιοζήλευτη» «Ἐνότητα» καὶ μὲ πλήρη σύμπνοια πάνω στὸ πρόγραμμα ἀρχῶν ἢ προτάσεων — ποὺ κανεῖς δὲ ξέρει μέχρι στιγμῆς — ἀνίκανοι νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ, μπῆκαν στὸ παζάρεμα τῶν ποσοστῶν τοῦ ἐδάφους ποὺ θὰ βρῆκεται ὑπὸ τὴν «Τουρκικὴ Κοινότητα» καὶ «Ἑλληνικὴ Κοινότητα», ἀναγνωρίζοντας ἐπίσης τὸν μέχρι χθὲς φασίστα Ντεκτᾶς σὰν ἡγέτη τῶν Τουρκοκυπρίων.

Λίγοι μῆνες ἦταν ἀρκετοὶ νὰ σβήσουν κάθε διαφορὰ μεταξὺ δημοκρατικῶν καὶ μὴ, μεταξὺ προδοτῶν καὶ «ἀγωνιστῶν», μεταξὺ τοῦ 25% — Συναγερμὸς — καὶ 75%. Τώρα ὅλοι δεξιοὶ καὶ «ἀριστεροὶ» εἶναι μονόβουλοι. Ἔγιναν «ρεαλιστὲς». Ἡ διαβεβαίωση τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου ὅτι τάχα οἱ ἐνέργειές τους εἶναι στὰ πλαίσια τῶν ψηφισμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. ἀποτελοῦν, τὸ λιγότερο ΚΟΡΟΪΔΙΑ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὸ Κυπριακὸ εἶναι καθαρὰ πρόβλημα ἐπιδρομῆς καὶ κατάκτησης, μέρος τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης στὸ τόπο μας. Τὸ Κυπριακὸ δὲν εἶναι θέμα ποσοστῶν ἐδάφους καὶ συνταγματικῶν διαφορῶν.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Ο.Η.Ε. κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν δημοκρατικῶν λαῶν ἀναγνώρισε αὐτὴ τὴν οὐσία τοῦ προβλήματος καὶ συγκεκριμένα μὲ τὴν παράγραφο 3 «Ἡ Γενικὴ Συνέλευση, ἀπαιτεῖ τὴν ἀποχώρησιν ἄνευ περαιτέρω καθυστέρησης ὅλων τῶν ξένων ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῆς ξένης στρατιωτικῆς παρουσίας καὶ προσωπικοῦ ἀπὸ τὴν Δημοκρατία τῆς Κύπρου καὶ τὸν τερματισμὸ πάσης ξένης ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς» καὶ 4 «Καλεῖ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ὅπως λάβουν ἐπείγοντα μέτρα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκουσίας ἐπιστροφῆς ΟΛΩΝ τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἐστίας των ὑπὸ συνθήκας ἀσφαλείας καὶ διευθέτησιν ὅλων τῶν πτυχῶν τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος». Σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ ψηφίσματα αὐτὰ ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου διαπραγματεύεται ποσοστὰ ἐδάφους, δῆθεν ἐλεύθερη διακίνηση ἢ ἐλευθερο - ἐπικοινωνία — ὅπως ἐγι-

νε πρόσφατα — και τις διάφορες έξουσίες της κεντρικής Κυβέρνησης σημαδεύοντας πέραν πάσης αμφιβολίας μιὰ Διζωνική Όμοσπονδία. Μιὰ λύση που ούσιαστικά θα διαχωρίζει τὸ λαὸ τῆς Κύπρου σὲ Ἑλληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους σὲ βορρᾶ και νότο και θα διαιωνίζει τις σωβινιστικές έχθρότητες μεταξύ τῶν δύο κοινοτήτων ὑπηρετώντας τὰ ἱμπεριαλιστικά διχοτομικά σχέδια.

Προειδοποιούμε τὸν Κυπριακὸ λαὸ ὅτι μιὰ Διζωνική Όμοσπονδία με δυνατή ἢ ἀδύνατη Κεντρική Κυβέρνηση και με ὁποιοσδήποτε δυνάμεις στὸ τόπο τῶν ἐγγυητῶν ἀποτελεῖ ὑποταγή στὸν Ἱμπεριαλισμὸ και ἰσοδυναμεῖ με διχοτόμηση. Γι' αὐτὸ εἶναι καθῆκο τοῦ λαοῦ νὰ ἐναντιωθῆ σὲ μιὰ τέτοια λύση.

Γι' αὐτὴ τῆ συμβιβαστική πορεία ἢ εὐθύνη βαρύνει πλήρως τῆ πολιτική ἡγεσία τοῦ τόπου. Πορεία πρὸς τὸ συμβιβασμὸ που ὑπαγορεύθηκε και ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου ποτὲ δὲ ταυτίστηκε με τὸ λαὸ και δὲν ὀργάνωσε τις λαϊκές δυνάμεις για ἀγῶνα. Ἀπεναντίας τις ἀποδιοργάνωσε και σκόρπισε τὴν ἡττοπάθεια προβάλλοντας τὴν παντοδυναμία τῶν ἱμπεριαλιστῶν.

Συμπατριῶτες: Εἶναι ἐπιτακτικὸ καθῆκον σήμερα κάθε Κύπριου πατριώτη που γνοιάζεται για τὴ σωτηρία και τὴν Ἐλευθερία τοῦ τόπου του νὰ σταθῆ ἐναντία σ' αὐτὴ τῆ πορεία τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἐναντία σὲ ὁποιαδήποτε Νατοϊκή ἱμπεριαλιστική «λύση». Ἐνᾶν λαὸ μας σὲ Ἑλληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους. Ἐναντία στὸ ξεπούλημα τῶν Τουρκοκυπρίων ἀδελφῶν μας με τὴν ἀναγνώριση τοῦ φασίστα Ντεκτὰς σὰν ἡγέτη και ἐκφραστή τους. Ἐναντία στὴ Διζωνική Όμοσπονδία.

Πάνω ἀπ' ὅλα νὰ συνειδητοποιήσουμε Ἑλληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι ὅτι ὁ ἀγῶνας μας εἶναι κοινός. Ἐναντία στὸν Ἱμπεριαλισμὸ και στοὺς ντόπιους ὑπηρετές του. Πρέπει ἐπίσης νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι οἱ διπλωματικοὶ ἀγῶνες ἔχουν τότε μόνο νόημα ὅταν ἐκφράζουν τὴν ὀργανωμένη μαχητική πάλη τοῦ λαοῦ.

Συμπατριῶτες: Ἡ Ἐλευθερία μας θάναι καρπὸς σκληροῦ και μακροχρόνιου ἀγῶνα. "Ἄς μὴ ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ἔλευθερία δὲ χαρίζεται με ΚΑΤΑΚΤΙΕΤΑΙ. Ἀπομονώστε ὅλους αὐτοὺς που σκόρπουν τὴν ἡττοπάθεια και τὰ παρακάλια. Οἱ δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας ἀποτελοῦν μέρος τῶν δυνάμεων τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου που μάχονται σήμερα ἐναντία στὸν Ἱμπεριαλισμὸ και σὰν τέτοιες δὲν μπορεί νὰ εἶναι ΠΟΤΕ μικρὲς και ἀδύνατες.

Συμπατριῶτες: Ἡ Νίκη στεφανώνει τοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν που πολεμοῦν με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατική τάξη. Ἐνας δρόμος ὑπάρχει. Ὁ δρόμος τοῦ ὀργανωμένου ἀγῶνα τῶν μαζῶν για Λευτεριά.

- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ἹΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ
- ΟΧΙ ΣΕ ΝΑΤΟΪΚΕΣ «ΛΥΣΕΙΣ»
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ.
- ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ.
- ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΛΑΪΚΟΥΣ.

Ἐπὸ τὴν ὀμάδα

Κυπρίων Σοσιαλιστῶν 12.2.77

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κυπριακῶν Ὁμίλων καὶ τοῦ ΣΥ.Κ.Φ.Α., πού ἐγίνε στις 6.2.77, ἐκφράζει τὴν ἔντονη ἀνησυχία καὶ ἀντίθεσή της στὶς ἐκτεινόμενες προσπάθειες τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τοῦ ΝΑΤΟ, γιὰ ἐπιβολὴ διχοτομικῆς λύσης τοῦ Κυπριακοῦ.

Πιστεύουμε ὅτι μόνο ὁ Κυπριακὸς λαὸς Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποφασίσῃ γιὰ τὸ μέλλον του, χωρὶς Ξένες, ὑποὺλες ἐπεμβάσεις προερχόμενες ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν ΕΟΚ.

Διαδηλώνουμε τὴν ἀδιάσειστη ἀπόφασή μας νὰ ἀγωνιστοῦμε μαζὶ μὲ τὸν Κυπριακὸ λαό, γιὰ τὴ ματαίωση κάθε προσπάθειας διαχωρισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, σὲ Ἕλληνες καὶ Τούρκους. Γιὰ μιὰ Κύπρο χωρὶς πρόσφυγες, ἐνιαία καὶ ἀνεξάρτητη ὅπως προνοεῖται ἀπὸ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ, γιὰ μιὰ Κύπρο ἐλεύθερη, χωρὶς Ξένους στρατοὺς καὶ Νατοϊκὲς πιέσεις, ὅπου Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ζοῦν μαζὶ εἰρηνικά.

ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΛΥΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ συνεχίζονται ἔντονα τὰ παζαρέματα καὶ οἱ προσπάθειες ξεπουλήματος τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἰμπεριαλιστικοὺς κύκλους, πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὸ σχέδιο Κάρτερ — Βάνς δείχνει καθαρὰ τὶς προσπάθειες τῶν Ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν νὰ «λύσουν» τὸ Κυπριακό, ἐνῶ στὰ διάφορα διεθνή παζάρια, μαγειρεύονται λύσεις πού δὲν ἔχουν νὰ κάνουν τίποτε μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Οἱ Η.Π.Α. καὶ τὸ ΝΑΤΟ βιάζονται νὰ ἐπιβάλουν τὴ λύση τους σ' αὐτὴ τὴ σημαντικὴ στρατηγικὴ θέση τῆς μέσης Ἀνατολῆς, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ΕΟΚ καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση προωθοῦν λύσεις σύμφωνα μὲ τὰ δικά τους συμφέροντα. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς μπροστὰ σ' αὐτὲς τὶς μανουῖβρες τῶν ἐχθρῶν του διατρέχει σοβαρῶτατους καὶ ἄμεσους κινδύνους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατάσταση στὰ κατεχόμενα ἐδάφη ὅλο καὶ χειροτερεύει. Τὰ στρατεύματα κατοχῆς ἐ-

Ξασκοῦν φασιστικὴ βία ἐνάντια στὸν Ἑλληνικὸ καὶ Τούρκικο πληθυσμὸ. Πληροφορίες ποὺ φθάνουν ἀπὸ τὴν κατεχόμενη ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, περιοχή, ἀναφέρουν ὅτι οἱ διώξεις ἐνάντια στοὺς κατοίκους τῆς Καρπασίας κλιμακώνονται καθημερινὰ μ' ἀποτέλεσμα νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ σπίτια τους καὶ τὰ χωριά τους κατὰ μέσο ὄρο 50 ἄτομα κάθε μέρα. Ἡ ἀγανάχτηση τῶν Τουρκοκυπρίων ἐνάντια στὰ Τουρκικὰ στρατεύματα καὶ τὴ διοίκηση τοῦ Ντεκτὰς ὄλο καὶ μεγαλώνει.

Ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση συνεχίζοντας τὴν ἀντιλαϊκὴ πολιτικὴ της, δέχεται ὁμοσπονδιακὴ λύση καὶ ἐξυμνεῖ τὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ στὸ πρόσωπα τῶν Κάρτερ — Βάνς. Ὁ τελευταῖος εἶναι γνωστὸς στοὺς λαοὺς σὰν ἕνας στιγνὸς δολοφόνος τῶν λαῶν.

Μπροστὰ σ' ὅλες αὐτὲς τίς μανοῦβρες ποὺ ἀποτελοῦν συνάμα κίνδυνο γιὰ τοὺς λαοὺς τῆς Κύπρου, Ἑλλάδας καὶ Τουρκίας, ὁ Κυπριακός, Ἑλληνικὸς καὶ Τούρκικος λαὸς δὲν θὰ ἐναποθέσουν τίς τύχες τους στὰ χέρια τῶν θανασίμων ἐχθρῶν τους, τίς ὑπερδυνάμεις. Στηριγμένοι στίς δικές τους δυνάμεις καὶ στοὺς δικούς τους ἀντιἰμπεριαλιστικούς ἀγῶ-

νες, θὰ πρέπει ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς Ἐθνικῆς τους Ἀνεξαρτησίας.

Ἐμεῖς οἱ Κύπριοι φοιτητὲς τῆς Λυῶν, ἀναπόσπαστο κομμάτι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πιστεύουμε ὅτι ἡ μόνη λύση βρίσκεται στὴν πάλη τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τὴν ἐνιαία πάλη τῶν Ἑλληνοκυπρίων καὶ Τουρκοκυπρίων καὶ μὲ τὴν πολὺπλευρὴ ἀδελφικὴ ὑποστήριξη καὶ συμπαράσταση τοῦ ΛΑΟΥ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας καὶ ὄλων τῶν φιλελευθέρων ΛΑΩΝ τῆς Μεσογείου, καὶ τοῦ Κόσμου. Ὅποιαδήποτε ἄλλη λύση, στηριγμένη στὸν διεθνή ἰμπεριαλισμὸ στὴν πραγματικότητα, θὰ σημαίνει διαιώνιση καὶ μονιμοποίηση τῆς ξενικῆς κατοχῆς καὶ ὑποδούλωσης τῆς Κύπρου καὶ τοῦ λαοῦ της.

Γι' αὐτὸ βλέπουμε τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰ ἄμεση κινητοποίηση, γιὰ δημιουργία ἐνὸς λαϊκοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖο θὰ φέρει σὲ πέρας τὸν ἀγῶνα αὐτό.

— ΖΗΤΩ Ο ΑΝΤΙ-ἸΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Έχτύπωση Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Κ.Κ Κύπρου